

ABSOLUTUL

1 Sunt atât de fericit să fiu aici în dimineața aceasta și să aud această învățătură, doar cum am venit la podium. Regret că am întârziat, dar bolnavii de acolo din spate, și din mașini, ca ambulanțele, și-și a trebuit să-i prind pe cei care nu au putut să ajungă înăuntru (vedeți?) înainte ca să pot intra eu.

2 Acum, mă întreb dacă sora care are pe-pe micuțul acela, dacă ea nu poate să vină înapoi în după-amiaza aceasta. Eu vreau să predic și-n seara aceasta, dacă Domnul va voi. Dacă ea nu poate veni înapoi pentru dedicare atunci (în timp ce eu am stat atât de mult de data aceasta), păi, spuneți-i că-ea poate să aducă pruncul acum. Însă dacă ea poate să vină înapoi-această-deseară, ar fi puțin mai bine pentru noi. Dar lăsați să facă cum poate ea; orice ar însemna. Păi, dacă ea nu poate să vină înapoi, noi îl vom aduce pe micuț acum pentru dedicare. Și acum, toate acestea... În timp ce vorbesc, dacă ea vrea să vină acum și-acesta ar fi timpul...

3 Acum, deseară este ceva foarte special... Eu-eu vreau să vorbesc despre un subiect deseară, un mesaj profetic despre Domnule, Acesta Este Timpul? Așa că, dacă Domnul va voi, eu vreau să vorbesc despre acel subiect deseară: Este Acesta Timpul, Domnule?-sau Domnule, Este Acesta Timpul? adică. Și apoi, aș vrea să iau această oportunitate în prezența bisericii, care... Sunt multe lucruri care s-au întâmplat în ultimele câteva zile care indică către un-un lucru mareț pe care eu nu-l înțeleg. Însă noi suntem-noi suntem întotdeauna... căile lui Dumnezeu întrec aflarea lor de către om, așa că noi trebuie doar să umblăm prin credință. Dacă cineva ar putea să-l explice pe Dumnezeu, atunci nu ar mai exista nevoia de a avea credință, deoarece voi-voi cunoașteți atunci. Însă noi doar umblăm prin credință.

4 Și în dimineața aceasta eu mă gândeam să încerc să am doar un serviciu regulat de evanghelizare, deoarece... Cumva mi-am schimbat gândul după ce am ajuns aici și am văzut atât de mulți stând în picioare, și așteptând atât de mult. Și apoi, deseară, poate cu-mai puțini aici, și atunci pot să merg înainte cu aceasta, ceea ce vreau să spun.

5 Un lucru aș vrea să anunț, în timp ce mulți dintre ei sunt laolaltă-mulți dintre voi împreună, aceasta este ceva ce eu am-eu am reținut de a anunța în ultimele două săptămâni; aceasta este, că s-a răspuns la rugăciunile voastre privind cazul cu impozitul pe care l-am avut eu cu guvernul. Acesta este rezolvat. Și astfel noi suntem... Totul s-a terminat acum. Așa după cum mulți dintre voi înțeleg, ceea ce aveau ei împotriva mea erau acele cecuri care au fost scrise pentru campanie; și totuși, ei au încercat să spună că erau ale mele și au vrut să mă încarce cu trei sute cincizeci și ceva de mii de dolari ca fiind proprietatea mea personală. Însă aceasta nu era; aceasta aparținea campaniei. Și biserica știe despre aceasta; voi toți știți despre aceasta.

6 Și în sfârșit, ei au ajuns la un loc unde... (eu vreau să vă dau o scurtă imagine despre ce s-a întâmplat). Ei s-au ocupat de caz cam aproape trei până la cinci ani (aproape cinci ani, presupun) cu cazul, și-n coace și-n colo, și despre caracter, și toate celelalte. Dar eu sunt atât de mulțumit că ei nu au putut afla nimic împotriva mea, așa că nu au putut să mă acuze cu aceasta. Astfel nu a fost nimic să fie acuzat, ci au spus doar, că numai a mea-a mea neștiință însăși, eu presupun. Dar neștiind mult despre lege, ei mi-ar aduce cecurile; iar eu le-aș semna, mi-aș pune numele pe ele, și le plasam în campanie. Însă atunci, atâta timp cât îmi pun numele meu pe ele, acestea erau ale mele. Voi înțelegeți? Indiferent... Au spus, "Este foarte frumos din partea dvs. să-procedați așa, însă ele vă aparțineau și apoi le-ați dat la biserică. Dar îndată ce v-ați pus numele pe ele, acestea erau ale dvs; indiferent pentru ce erau ele destinate, ele erau scrise pentru dvs." Așa că, dacă s-ar fi pus pe ele-dacă cineva scria acolo "dar personal," ar fi fost în ordine; însă ei au scris William Branham (vedeți?); și când eu mi-am pus numele pe ele, aceasta-asta a făcut-o; asta era totul. Așa că ei erau... Dar până la urmă prin rugăciune...

7 Și atunci nu cu mult în urmă, voi știți, ei-eu am avut vedenia că un om mare, negricios, ca funinginea, cu solzi, (ca un aligator) a venit apropiindu-se de mine cu degete de fier. Eu aveam un cuțit mic, așa, și el avea pe el Guvernul Statelor Unite. Și eu nu puteam face nimic, eram neajutorat; și atunci Domnul a venit pe scenă, și acesta a fost biruit. Și voi vă amintiți că eu v-am spus aceasta vouă cu mult în urmă.

8 Iar zilele trecute ei mi-au oferit un compromis. Și avocatul meu, D-ul Orbison din New Albany, și Ice & Miller din Indianapolis care sunt cu cazul de impozit m-au sunat și mi-au zis, "Vino aici jos." Și m-am dus acolo, Fratele Roberson, și eu, și soția mea, și membrii comitetului din biserică, și noi toți; ne-am dus jos, și ei ne-au spus că ei vor-că guvernul vroia să facă un compromis.

9 Și eu am spus, "Eu-dacă eu datorez cuiva ceva, eu îi plătesc. Dar eu-eu voi face tot posibilul, dar," am spus, "eu nu datorez nimic." Așa că am spus, "Eu-eu-aceasta este... Cinstit, Dumnezeu știe. Și de ce nu mă acuză ei dacă sunt vinovat?" Eu am spus, "De cinci ani au încercat să o facă, dar ei nu au putut să găsească nimic cu care să o facă." Așa că eu am zis, "Nu, eu refuz, eu nu voi plăti până când se dovedește că eu le-o datorez."

10 Și atunci, avocatul m-a luat înăuntru, și a vorbit cu mine, spunând, "Acum, noi putem judeca cazul. Guvernul îl va judeca."

11 Și a zis, "Când ei o vor face, singurul lucru pe care îl pot ei găsi împotriva dvs. este că dvs..."

12 Ceea ce eu-ce... Felul în care am procedat; eu nu am făcut doar... eu nu știu nimic despre ținerea evidenței, așa că eu a trebuit doar să o fac în felul în care am crezut că este cinstit. Și acestea erau-acestea nu au fost introduse în bancă pe numele meu; întotdeauna au fost puși în bancă pe numele bisericii, a companiei, și așa mai departe. Vedeti? Așa că eu nu am putut face nimic despre aceasta.

13 Și eu... El a zis, "Păi, ei vor să facă un compromis pentru cincisprezece mii de dolari, cu zece mii de dolari penalizare"; și onorariul pentru avocat era de cincisprezece mii de dolari. Aceasta înseamnă patruzeci de mii de dolari. Și așa atunci, ei vor încă cinci, eu cred acum, așa că am mers... eu am zis, "De unde în lumea asta aș putea eu să obțin vreodată patruzeci de mii de dolari?" Și am zis, "Voi cunoașteți contul meu de bancă aici, acesta spune cam de o sută de dolari sau poate mai puțin." Eu am spus, „Unde aș putea să obțin patruzeci și ceva de mii de dolari?" Și am spus, "Eu nu am nimic pentru garanție; eu pur și simplu nu-i am. Asta-i tot."

14 Și el a zis, "Domnule Branham," el a zis, „uite ce este: Dacă noi judecăm cazul," a zis el, nu există nici o îndoială că vom câștiga cazul." El a zis, "Dar iată aici este... Noi îi putem bate, deoarece iată ce voi face. Ei vor pretinde totul ce este al dvs., deoarece ați semnat numele pe ele. Și ei vor pretinde că acestea sunt ale dvs., deși au fost puse în bancă pe numele companiei, a bisericii, Campania Branham, și apoi o biserică."

15 Și nici o singură dată ei nu au putut să găsească un singur cent pe care să-l fi cheltuit vreodată pentru mine. Acesta este adevărul; Dumnezeu știe! Aici sunt bărbați care șed aici chiar acum, și au fost cu mine tot timpul. Nu a existat nici un cent vreodată pe care să-l fi cheltuit pentru mine. Aceasta a fost totul pentru Împărăția lui Dumnezeu, pretutindeni, fiecare cec, și orice lucru.

16 Dar vedeți asta? Însă aceea nu contează. Aceasta era-eu-ar fi trebuit să fie al meu mai întâi și apoi, al bisericii, al companiei. Și ei au un fel de a face, voi știți, cu tot felul de scăpări ei o pot face. Astfel eu am zis atunci, "Ei bine, eu-eu nu am s-o fac."

17 Și el a zis, "Păi, dacă noi câștigăm cazul în felul ăsta, deoarece eu le-eu le voi declara cadouri personale. (Vedeți?) Eu le voi declara, prin guvern, cadouri personale." Și a zis, "Apoi, când eu fac asta, totul peste zece mii de dolari va fi moștenire; și atunci, veți fi iarăși înapoi în toată afacerea, și vă vor ține încă cinci ani controlând toate acelea."

18 Vedeti? Când scrieți un cec, acesta merge prin casa de clarificare; ei fotocopiază, copia cecului. Desigur, eu de asemeni am avut toate cecurile, care au trecut prin aceasta.

19 Astfel ei au zis, "Asta este unde ei vă duc iarăși înapoi." Și a zis, "Un alt lucru, D-le. Branham, dacă vreodată sunteți chemat de autorități, în felul acesta, pentru o investigație, indiferent de ce veți face, în ochii publicului sunteți ca excroc." Vedeti? A zis că asta este totul.

20 Priviți la acest slujitor Baptist de aici de jos din Mississippi.

21 Omul acela micuț... O femeie a spus că el a venit înăuntru și a insultat-o. Și omul acela a adus dovezi din toată țara și de pretutindeni (el nici măcar nu era în orașul acela cu mai multe zile înainte de ziua aceea, ori o zi după), încât judecătorul a vrut să se întoarcă și să deschidă acțiune împotriva femeii pentru scandal. El a zis, "Lăsați-o să plece."

22 Și când aceasta a fost pus la un test de opinie de-a lungul țării, voi știți ce s-a întâmplat? Șaptezeci și cinci la sută din poporul American a zis, "Unde iese fum, acolo este foc." Și sârmanul om (tot atât de nevinovat cum aș fi eu sau altul) va munci sub asta tot restul zilelor lui, când el nu a avut nimic de a face cu aceasta.

23 Eu m-am simțit foarte rău, pentru un timp, când mă gândesc că eu mi-am pus viața pentru Împărăția lui Dumnezeu să încerc (vedeti?) să-i fac pe oameni să-și plătească impozitele, și să facă lucrurile, și să facă ce este drept, și făcând ca excrocii să devină oameni corecți, și să trebuiască să suport ca și cum eu însumi aș fi un excroc.

24 Eu mă gândeam, "Oare ce în lumea asta am făcut eu?" Și atunci mi-a venit în minte, și m-am uitat în Biblie. Fiecare om în Biblie, fără excepție, care a avut vreodată vreo funcție spirituală, dacă Satana nu i-a putut prinde moral sau ceva de felul acesta, atunci autoritățile i-au prins. Mergeți înapoi oriunde vreți, departe până jos la Moise, Daniel, copiii Evrei, Ioan Botezătorul, Isus Cristos (a murit de mâna guvernului—pedeapsă capitală) Pavel, Petru, Iacov cel Mare, Iacov cel Mic, fiecare dintre ei au murit sub guvern, deoarece acesta este, fiecare guvern este scaunul-scaunul Satanei. Isus a zis așa; Biblia o spune. Vedeti?

25 Fiecare guvern este controlat de diavolul. Va veni un guvern care va fi controlat de Cristos; dar acela este în Mileniu. Dar acest-aceste guverne acum, indiferent cât de bine credem noi că sunt, totuși în spatele lor ele sunt-

ele sunt dominate de Satan. "Aceste împărății," a spus el, "sunt ale mele; eu fac cu ele tot ceea ce doresc. Eu ți le voi da ție, dacă te vei închina mie."

26 Isus a zis, "Înapoia Mea, Satano! Numai Domnului să i te închini, și numai Lui să-i slujești."

27 Apoi m-am descurajat (soția mea mă aude); m-am dus acasă și am zis, "Nu, domnule! Eu-dacă i-aș fi datorat, i-aș fi plătit. Eu nu-i datorez, și nu îi voi plăti. Asta-i tot." Și am zis, "Cum aș putea să-i plătesc oricum?"

28 Astfel am plecat acasă și am zis, "Meda, spală copiii pe față, pregătește-le hainele; eu plec. Eu am zis, "Ei nici măcar nu vor... Totul, este cu susul în jos." Și am zis, "Ce am făcut eu? Spune-mi!" Și am zis, "Totuși, eu patruzeci de mii de dolari? Vai! Tu nu-ți dai seama ce înseamnă asta pentru mine!" Și ea a venit înăuntru cum ar face o soțioară plăcută, a zis... Eu am zis, "Eu plec!"

29 Ea a spus, "Tu crezi că asta o să fie bine? Te-ai mai rugat pentru asta?" Mă gândeam, "Păi, poate e mai bine să mă rog iarăși." Am intrat înapoi înăuntru, și se părea că El mi-a spus o Scriptură. Noi întotdeauna vrem să privim Scriptura, ce a făcut Dumnezeu referitor la aceasta. Voi vedeți?

30 Și într-o zi El a fost întrebat, știți voi, încercăm să-încercăm să-L acuze față de guvern; ei au zis, "Este drept ca noi Iudeii liberi să plătim tribut sau impozite la Cezar?"

El a zis, "Aveți un ban?" Și a zis, "A cui inscripție este pe acesta?"

Au zis, "A Cezarului,"

El a zis, "Atunci dați Cezarului ce-i a Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."

31 Și eu m-am gândit la asta; am întors acolo în Biblie și am citit asta. Mă gândeam, "Întrădevar, Doamne, aceasta-i adevărat! Dar aceasta nu aparține lui Cezar; aceștia erau ai Tăi, ei nu erau ai Cezarului. Dacă aceștia erau ai mei, și eu aș fi-trebuia să plătesc mai mult impozit sau ceva, atunci asta ar fi fost altfel. Asta-aceasta ar fi aparținut lui Cezar, dar aceștia-aceștia sunt ai Tăi. (Vedeți?) Și ei-ei nu aparțineau lui Cezar în primul rând."

32 Voi știți, El întotdeauna are răspunsul în Cuvânt. Eu doar am citit puțin mai departe, și El a zis, "Spune, Simone, nu ai-ru ai cumva o undiță în buzunar? (Vedeți?) Tu întotdeauna ai un cârlig și o ață. Și Eu tocmai am depozitat în dimineața aceasta într-un pește-bancă acolo jos la-la râu, tu știi." Și a zis, "Eu am depozitat, și bancherul cu siguranță va renunța la aceea ce are. Mergi doar acolo jos și aruncă-ți undița în râu; și când vei ajunge sus pe mal, deschide-i gura (înțelegeți?), și al va-el va da afară moneda. Ca să nu-i ofensăm pe ei. Nu aduceți ocară asupra lor. (Înțelegeți?) Du-te și plătește, Simon; aceasta va fi pentru Mine și pentru tine."

33 Mă gândeam, "Adevărat, Dumnezeule, Tu ai bănci de pește și orice altceva de-a lungul țării. Eu nu știu cum ar putea să fie rezolvată asta."

34 Dar noi ne-am dus jos; eu am frații chiar aici în biserică, care au stat pe nota mea. Și am depus o notă înăuntru, și am obținut cei patruzeci de mii de dolari, și am plătit totul. Am mers acasă; eu am vrut să știu dacă în felul în care am scris acel cec, se vor întoarce ei vreodată înapoi la mine. Eu am zis, "Se poate spune că sunt eliberat de toate impozitele." Oricine a semnat pe spate la acel cec, cu siguranță că vor fi într-o încurcătură după aceea.

35 Am tot chemat banca la telefon să văd dacă ei o vor face, și în sfârșit Bob mi-a spus; el a zis, "Billy ei au semnat."

36 Și am intrat înăuntru și mi-am pus brațul în jurul soției; eu am spus, "Dragă, eu sunt liber!" Ce simțământ este să fii liber. Și astfel eu pot să-i plătesc înapoi acum, (ei au făcut-o ușor pentru mine), eu îi pot plăti înapoi câte patru mii de dolari pe an. Acum, eu-eu nu mai pot pierde timpul, prieteni; eu trebuie să ies să merg la lucru. Astfel eu-eu... Aceasta va dura zece ani să-i plătesc înapoi și dacă-dacă-Isus nu vine. Și atunci când-când vine El, toate datoriile vor fi rezolvate oricum, vedeți... Așa că atunci... Astfel eu sper că voi toți, eu... Rugăciunile voastre (și în seara aceasta eu voi continua cu ceva referitor la asta), dar rugăciunile voastre sunt ceea ce m-au ajutat. Vă mulțumesc atât de mult. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Indiferent de unde vom fi, eu nu voi uita niciodată aceasta.

37 În seara aceasta, dacă Domnul va voi, eu doresc să declar câteva dintre faptele pe care le știu, și faceți totul să veniți. Acum amintiți-vă, Domnilor Ce Timp Este Acesta?

38 Acum, noi o să... Eu cred că ei au un program întreg pentru restul acestei-săptămâni-și Luni seara este serviciile astăzi, și deseară, și Luni. Luni noaptea este serviciu de veghe; Și-și atunci, aveți Marți, ziua de Anul Nou, dacă sunteți din alt oraș, puteți pleca înapoi acasă. Și vom avea niște lucrători minunați aici pentru acea adunare-noi-un-un grup de vorbitori minunați. Și fiecare va vorbi la intervale până la miezul nopții; și uneori ei vor lua Cina (dacă este planificată, eu nu știu dacă va fi de data aceasta sau nu) Chiar cum... Unde alții se vor veseli și vor zbiera, și striga, și vor bea, și vor face tot felul de lucruri, noi vom lua Cina (Amin!), vom începe Anul Nou cu o Cină.

39 Acum, voi toți sunteți invitați, și eu sper că voi- Dumnezeuul cerurilor vă va da oportunitatea să stați și mai mult dacă puteți.

40 Acum, înainte să ne apropiem de Cuvânt, de asemeni vreau să spun, că eu într-adevăr mulțumesc acestei biserici, membrilor săi, pentru acest costum fin de haine pe care mi l-ați cumpărat. Vă mulțumesc foarte mult. Aceasta este atât de mult pentru mine; toate felicitările și celelalte lucruri primite prin sezonul de Crăciun, și cadourile pe care le-ați trimis familiei; și oh, eu-ele erau nenumărate pentru mine, și locuri mici care nu pot atinge locul în inima mea. Nimic nu putea s-o facă în felul acesta, să știu că venea de la voi.

41 Și astfel, unii dintre ei mi-au trimis unele din cadourile de Crăciun în bani, și unii au trimis... Ca de exemplu, un frate mi-a trimis un portmoneu și un-pe care el l-a făcut cu numele meu pe el; și o insignă mica prin care poți vedea, și are Rugăciunea Domnului în ea; și oh, lucruri de felul acesta, ele doar-noi le prețuim. Soția și cu mine, și copiii vrem să vă mulțumim atât de mult. Este atât de puțin, dar voi spune (că acesta este cel mai mare cuvânt pe care cred că cineva ar putea să-l spună): "Dumnezeu să vă binecuvânteze." Nimic nu există mai mare.

42 Acum, și la acești frați de aici din biserică care mi-au cumpărat pușca aceea, eu-eu port costumul, dar eu-eu nu am putut să aduc pușca la biserică. Dar aceasta era... Ei într-adevăr puteau să aibă ceva împotriva mea, nu-i așa? Astfel eu-eu-eu cu certitudine vă mulțumesc, frații mei. Și eu urma să le citesc numele lor pe o bucată de... Dar unul dintre frați a fost sus ieri; și a spus, "Oh, nu-mi-nu-mi-nu-mi mulțumi mie, Frate Branham, că aceasta ar scoate afară toată bucuria." Întelegeți?

43 Astfel mă gândeam că, "Poate și ceilalți dintre ei s-ar putea gândi la același lucru." Dar eu am numele vostru; ei l-au bătut la mașină. Eu întotdeauna îmi voi aminti aceasta, și Domnul să vă binecuvânteze în mare măsură.

44 Și voi știți unde mă relaxez eu, și merg în camera de zi, și mă așez acolo, și retrăiesc totul. Când devin atât de încordat că nu mai pot înainta, atunci mă gândesc la o călătorie de vânatoare pe care am luat-o pe undeva, sau m-am dus pe undeva la pescuit. Eu apreciez asta. Domnul să vă binecuvânteze.

45 Acum, putem să ne aplecăm capetele pentru un moment așa cum ne apropiem de Cuvânt! Sunt sigur că există cereri aici în dimineața aceasta prea numeroase ca să fie numărate acum, astfel mă întreb, că în timp ce avem capetele plecate, dacă vă veți ține pe inimă, cererile voastre speciale, să vă ridicați mâinile, și spuneți, "Dumnezeule, Tu știi la ce mă gândesc acum."

46 Doamne Isuse, Tu vezi fiecare mână; și Tu știi ce-i în spatele acesteia. Jos sub mâna aceea este o cerere. Iar noi venim acum, cu reverență la Tronul Viului Dumnezeu, cea măreață perlă albă ce se întinde peste spațiul timpului, unde Dumnezeu Iehova șade acolo, și Sângele lui Cristos stă pe altar. Și noi vorbim peste Sângele acela prin Acela care a zis, "Cereți de la Tatăl orice în Numele Meu; și vi se va da." Nu o să ascuți Tu, Dumnezeule, în dimineața aceasta și să răspunzi la cererile lor? Eu îmi așez rugăciunea mea cu a lor astăzi ca Tu să admiți.

47 Aici sunt așezate batiste, Doamne, ca bolnavii și suferinzii... Și noi suntem învățați în Biblie că ei au luat de la Sf. Pavel batiste și șorțuri; și acestea au fost puse peste bolnavi, și duhurile necurate au ieșit din ei, și bolile s-au îndepărtat. Și Tată, după cum am știut pentru multă vreme, și desigur că știm, că noi nu suntem Sf. Pavel; dar după toate acestea, noi credem că nu Sf. Pavel a făcut aceasta, ci Cristos care era în el. Și Tu ești același ieri, azi, și în veci conform cu Scriptura.

48 Acum, acești oameni, Doamne, cred că dacă cer lui Dumnezeu, și iau aceste batiste, și le așează peste bolnavii lor, ei se vor recupera. Eu mă rog ca aceasta să fie așa, Doamne. Când aceste batiste sunt așezate peste bolnavi... După cum s-a zis, odată Israel începând în linia de datorie, mergând spre țara promisă, iar Marea Roșie i-a întrerupt tocmai pe calea datoriei; dar Dumnezeu s-a uitat în jos prin Stâlpul de Foc cu ochi mânioși; și marea s-a speriat, și și-a rulat înapoi valurile, și apele ei; și Israel a trecut prin ea pe pământ uscat către țara făgăduită.

49 Acum, Doamne, uită-te astăzi prin Sângele lui Isus. Si Tu vezi acest act de credință pe care îl performăm aici în dimineața aceasta; și fie ca Satan să se sperie și să plece departe. Și fie ca fiecare din acești pelerini prezenți, și fiecare peste care se vor așeza aceste batiste, fie ca ei-drumul să se deschidă, și boala să fie mutată la o parte; și fie ca ei să călătorească înainte spre țara făgăduită, fiind conduși de Duhul Sfânt, Stâlpul de Foc. Admite aceasta, Doamne.

50 Acum, binecuvântează serviciul, cuvintele, textul, citirea; și fie ca Duhul Sfânt să ia Cuvântul în dimineața aceasta și să-L împartă dulce la fiecare dintre noi, Doamne, așa cum ne apropiem de ceva măreț, ceva grandios, de care noi nu știm ce este. Inimile noastre sunt mișcate în mod ciudat, Doamne, și noi ne rugăm acum așa cum ne apropiem reverent de Tine și Cuvântul Tău ca Tu să-l interpretezi ce înseamnă. Pentru că noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

51 Acum deseară, nu uitați Timpul, Cât Este Ceasul?

Și acum, în dimineața aceasta eu doresc să vă întorc la (cei ce aveți Bibliile sau notați, dacă vreți)-în Scripturi, de unde vrem să vorbim pentru câteva momente, se găsește în Faptele Apostolilor. Noi am putea citi în două sau trei locuri; Fapte 26:15 mai întâi, Fapte capitolul 25 și cu versetul 15, să începem. Apoi noi vrem să citim Fapte 23:11; și ați putea adăuga la aceasta (dacă doriți, eu probabil că nu voi avea timp s-o citesc) Filipeni 1:20. Toate acestea sunt despre același curs, aceleași vorbe.

52 Acum, în Cartea Faptelor 26:15, noi-se citește așa:

Și eu am zis, Cine ești Tu, Doamne? Și El a zis, Eu sunt Isus pe care- L, prigonești.

... ridică-te, și stai în picioare: căci Eu am apărut înaintea ta pentru acest scop, ca să te fac un slujitor și un martor al acestor lucruri pe care tu le-ai văzut, și a lucrurilor în care Mă voi arăta ție;

Luându-te pe tine din popor, și dintre Neamuri... la care te trimit acum,

Să le deschizi ochii, și să-i întorci de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu, ca ei să poată căpăta iertarea păcatelor, și moștenirea printre acei care sunt sfințiți prin credința care este în mine.

De aceea, O... Agripa, eu nu am fost nesupus față de vedenia cerească:

Ci am arătat-o lor în Damasc, și în Ierusalim, și prin toată coasta Iudeii, și celorlalți - apoi la Neamuri, ca ei să se poată pocăi și întoarce la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăință.

53 În Fapte 23 și versetul 11 iarăși:

Și în noaptea următoare Domnul a apărut lângă el, și a zis, Bucură-te, Pavel: că ... tu ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, astfel tu vei purta mărturie și la Roma.

54 Fie ca Dumnezeu să adauge binecuvântările Lui sfinte la citirea acestui foarte grațios, Cuvânt Sfânt pe care noi îl avem înaintea noastră.

55 Acum, eu am auzit un om vorbind-sau învățând nu demult, și el a folosit cuvântul absolut. Și mă gândeam, "Acesta este un cuvânt foarte minunat; eu îl aud folosit de atâtea ori." Absolut. Aceasta-i...

56 L-am căutat în dicționarul, Webster. Conform cu Webster, acesta este "perfect în sine însuși; nelimitat în putere; În primul rând, un final." Și un final este "aminul"; asta-i tot. Un absolut, el este-el este "puterea nelimitată," cuvântul absolut. El este-el este perfect în el însuși. Acesta este în totalul lui; asta o stabilește. Și mă gândeam, "Acesta este un lucru glorios; acesta este un cuvânt minunat."

57 Și acum, un cuvânt este „un gând exprimat." Întâi, el trebuie să fie un gând, și apoi el devine un cuvânt; deoarece tu nu-ți vorbești vorbele fără gând.

58 Când noi vorbim în limbi noi nu avem gândire; Dumnezeu ia gândurile; acestea sunt gândurile lui Dumnezeu care ne folosesc buzele. Noi nu ne gândim sau nu știm ce se spune când se vorbește în limbi, dacă aceasta este o vorbire inspirată. Când tu interpretezi tu nu știi ce spui; tu spui doar, asta este tot. Vedeți? Acesta este Dumnezeu. Și proorocind, tu nu-ți folosești propriile tale gânduri; acesta este Dumnezeu, pentru că tu spui lucruri care în mod obișnuit nu te gândești să le spui. Înțelegeți?

59 Dar cuvântul absolut este final; și de aceea, eu cred că fiecare trebuie să aibe un final. Și fiecare cucerire mare care a fost obținută vreodată, acolo a fost un absolut în spatele acesteia. Indiferent de ce a fost, acesta a avut un absolut în spatele lui. Și fiecare persoană ca să realizeze ceva trebuie mai întâi să aibe absolutul. Și acesta este cuvântul final înapoi prin acesta, acela, înapoi prin celălalt, până când ajungi la acel absolut, sau "aminul," sau ultimatumul a ceea ce tu... Tu ai ceva de care trebuie să te legi, cu alte cuvinte. Acesta este stâlpul final de legătură

la fiecare realizare... Aceasta este pe undeva; s-ar putea să treacă prin multe lucruri diferite, până când ajunge la acel stâlp de legătură; dar acolo este "aminul" la toate astea. Acolo trebuie să fie un astfel de lucru. Tu nu poți să mergi înainte prin viață fără ca să ai unul.

60 Tu-când te-ai căsătorit, trebuia să-ți treacă ceva prin mintea ta, până tu ai atins acel stâlp de legare. Și aceasta ar fi trebuit să fie dragoste pentru soția ta sau soțul tău. Păi, poate ea nu este așa de drăguță ca nevasta lui John; sau ea, păi-ea nu—aceasta, aceea, ci există ceva la ea care te-ce te izbește. Tu-tu-tu spui, "Ea s-ar putea să nu fie atât de drăguță ca cealaltă," sau, "el s-ar putea să nu fie așa chipeș ca celălalt"; dar acolo trebuie să fie un absolut că acea persoană este diferită. Și aceasta este de ceea ce te ții tu. Și dacă acel ceva nu este acolo, mai bine nu te căsători, acel post de legătură, acel absolut.

61 Noi ne putem gândi la mulți care au absoluturi în Biblie. Oh, cum am putea noi s-o luăm în jos prin râul Bibliei, și doar să fim aici de acum în două săptămâni, și de abia am atinge suprafața, dacă ne-am gândi la absoluturile din Biblie. De exemplu, lăsați-mă să numesc unul sau două, pe scurt.

62 Uitați-vă la Iov. Acum, el a avut un Absolut. Totul mergea rău pentru acel om, un om drept. Acum, noi nu îndrăznim să spunem că el nu era drept, deoarece Dumnezeu a spus că el era. Nu a existat nimeni pe pământ ca Iov. El a fost desăvârșit în ochii lui Dumnezeu; și el știa asta, pentru că el avea un Final; el avea un Absolut.

63 Când totul părea să-i fie împotriva, boala a apărut, prietenii lui se părea că au spus, "Acum, uită-te la tine, Iov, aceasta dovedește că tu păcătuiești; tu ești greșit." Și apoi, episcopii au venit jos (ei s-au numit pe ei mângâietorii lui Iov), și în loc să-

I mângâie, ei nu au văzut nimic altceva decât păcat în viața lui; deoarece Dumnezeu a lucrat cu el în felul în care El a făcut-o.

64 Și copiii lui au fost omorâți; proprietatea lui-a lui a fost arsă; fiecare lucru a lui-a lui a mers rău, și chiar viața lui era la risc, șezând pe o movilă de cenușă, s-a umplut cu buboie din creștetul capului până la talpa picioarelor. Și chiar dulcea, drăgălașa lui consoartă, mama copiilor acelora, i-a spus, "Ar trebui să blestemi pe Dumnezeu și să mori." Dar în fața tuturor acestora Iov avea un absolut!

65 Oh, în timp de boală dacă noi ne-am putea lega pe noi înșine de acel Absolut. Iov știa că el a împlinit poruncile lui Iehova, și el a avut credință în ceea ce a făcut, deoarece Iehova a cerut aceasta. Măcar dacă am putea face noi asta! Iehova a cerut o ardere de tot pentru păcatul lui. Iar Iov, nu numai pentru el, dar și pentru copiii lui, a făcut o ardere de tot, și aceasta este tot ce a cerut Dumnezeu.

66 Oh, voi puteți spune, "Eu doresc ca asta să fie tot ce cere El astăzi."

Este mai puțin decât atât, doar credința în Cuvântul Lui.

Și tu-dacă tu faci Cuvântul Lui Absolutul tău, tu poți-orice promisiune Divină din Biblie, tu poți să-ți legi sufletul tău la aceasta. Indiferent de cât de multe ori te aruncă valurile împrejur, tu încă ești legat. Absolutul tău.

67 Și el s-a ținut de Acesta, iar când mângâietorii lui au spus, "Tu ai păcătuit," el știa că el nu a păcătuit. El era drept, pentru că a împlinit porunca lui Iehova. Și când el era-fiecare... Omul a venit înăuntru și a spus, "Copiii tăi sunt morți"; un altul a venit înăuntru și a spus, "Cămilele tale au ars toate, și a coborât foc din cer..."

68 Priviți ce argument aveau nemângâietorii lui, "Tu vezi? Focul a venit din cer. Acum, Iov, aceasta dovedește..."

"Aceasta nu dovedește nimic!"

"Acum, El nu ți-ar fi lovit copiii, Iov; tu ești un om drept."

Dar Iova zis, "Eu știu că am făcut ceea ce este drept." El încă s-a menținut; el avea ceva care putea să conducă. Asta este. El a acceptat-o; el făcuse exact ceea ce i-a spus Dumnezeu să facă; și el era absolut sigur. În ordine!

69 Apoi, când el a venit la punctul când acel Absolut ținea, atunci în fine el a început să simtă cum strânge așa care era slăbită, legându-se în jur. Dar ea a început să se strângă, și Duhul a venit peste el; și el s-a ridicat, fiind un profet, și a zis, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește!" Amin! Vedeti? El s-a legat strâns de Absolutul lui; el a venit în contact. El știa că a făcut ce a fost drept, și într-o zi el a trebuit să tragă la Acesta. "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și în ultimele zile El stă pe acest pământ. Deși după ce viermii de piele distrug trupul acesta, totuși în trupul meu îl voi vedea eu pe Dumnezeu." El a știut atunci; atunci s-a ancorat Absolutul lui.

70 Abraham, un absolut, venind jos din Babilon, de la turn și—afară în Șinear, și acolo afară unde călătorea cu

tatăl său, și probabil că era un fermier. Dar într-o zi, pe undeva departe în junglă pe undeva poate culegând mure, sau-sau mergând să ucidă o fiară pentru carne, și pe undeva acolo în urmă, Dumnezeu i-a vorbit lui când era el în vârstă de șaptezeci și cinci de ani.

71 Și el era-el și nevasta lui, Sarah, ea fiind în vârstă de șaiszeci și cinci de ani erau fără copii-fără copii, ei nu aveau nici un copil. Atunci, Dumnezeu i-a spus lui, "Tu vei avea un copil prin Sarah, dar pentru ca să se facă aceasta, tu trebuie să te separi."

72 Promisiunile lui Dumnezeu sunt întotdeauna cu condiție. Tu trebuie în mod absolut... Indiferent de cât de fundamental ești cu promisiunea, aceasta este întotdeauna sub condiții. Cum am putea noi să ne oprim aici și să răsfoim prin Scriptură, înainte și înapoi ore întregi (vedeți?), căci condiția este ceea ce înseamnă ceva. Tu poți fi cât vrei de bazat, dar aceasta este sub condiții prin promisiune, predestinare, și așa mai departe.

73 Observați! Acum Abraham, l-a crezut pe Dumnezeu, și i-a socotit aceasta ca neprihănire. Acum, ce un-un lucru oribil ar fi să întâlnești o-o lume civilizată, un om în vârstă de șaptezeci și cinci de ani cu o femeie de șaiszeci și cinci de ani (și au trăit împreună de când erau un cuplu tânăr, deoarece ea era pe jumătate sora lui) și acum urma să aibă un prunc prin ea. Dar el avea un Absolut. Nu exista nimic care putea să-l miște.

74 Și când, prima lună aceasta nu s-a întâmplat, Absolutul lui ținea, deoarece el știa că a vorbit cu Dumnezeu. A doua lună, al doilea an, zece ani, și cu douăzeci și cinci de ani mai târziu (când el avea o sută, iar Sarah nouăzeci) Absolutul lui încă ținea.

75 Și Biblia a spus, când s-a scris necrologul lui, el a zis, "Abraham nu s-a poticnit la promisiunea lui Dumnezeu prin necredință, ci a fost tare, dând laudă lui Dumnezeu." De ce? V-ați gândit vreodată de ce? El a fost absolut, pozitiv, și singurul lucru pe care trebuia să-l facă era să se separe pe el de poporul lui. Dumnezeu nu l-a binecuvântat până când el a făcut-o. El l-a luat pe tatăl lui; tatăl lui a murit. El l-a luat pe Lot; și când-după ce Lot s-a separat de Abraham, atunci Dumnezeu a venit la el, și a zis, "Acum, umblă prin țară." Supunere, promisiune sub condiții, merg întotdeauna cu Dumnezeu, și Cuvântul Lui.

76 Acum, priviți la... Hai să-l luăm pe Moise. Moise, fugarul slujitor-profet, pe care l-a crescut Dumnezeu și l-a educat în palatul lui Faraon, și-și Moise a ieșit afară cu pregătirea lui teologică și era-primul om, el l-a omorât. Atunci a apărut primul defect, și Moise era speriat de moarte. De ce? El nu avea Absolut; el avea doar mărturisirea mamei lui-despre nașterea lui.

77 El era un copil ciudat; el avea cuvântul mamei sale despre asta. El avea sulurile pe care le avea Dumnezeu (poate pe hârtie undeva ei le-au scris, și le purtau cu ei) – că Dumnezeu urma să-i cerceteze pe copiii Lui. El știa că acela era timpul, după cum știm noi acum. Noi știm că ceva se pregătește să se întâmple.

78 Acum, Moise știa că acela era timpul, și el știa că el era ales pentru aceasta; însă el nu avea un Absolut. Vedeți? Și într-o zi în partea din spate a deșertului, când el și-a pierdut viziunea, Dumnezeu i-a apărut lui într-un rug de foc și a zis, "Moise, Eu am văzut suferințele poporului Meu; Eu am auzit gemetele și plânsul cauzat de cei asupritori care-i pedepseau; și Mi-am adus aminte de promisiunea Mea. Eu am venit jos să-i eliberez pe ei; acum, coboară în Egipt." Oh, Doamne!

79 A zis-Moise s-a plâns, zicând, "Eu nu vorbesc prea bine; vorbirea mea-mea nu este prea bună; ei nu or să mă creadă pe mine!"

80 El a zis, "Ce ai în mână?"

El a zis, "Un toiag!"

El i-a zis, "Aruncă-l jos!" Acesta s-a transformat într-un șarpe. Și i-a zis, "Ridică-l sus apucându-l de coadă!" Acesta s-a schimbat iarăși într-un toiag. El i-a dat lui o asigurare, o susținere. Când Dumnezeu dă un Absolut, El dă și o susținere la acel Absolut, întotdeauna.

81 Atunci, Moise, când era acolo jos, și a aruncat toiagul jos înaintea magicienilor și a lui Faraon (și magicienii au venit și au aruncat jos și toiagele lor), Moise nu a fugit să spună, "Oh păi, eu am fost greșit, eu-eram doar un magician cu o scamatorie ieftină și poate că am fost greșit." Dar el a știut; el era sigur că el a întâlnit pe Dumnezeu; și el a stat liniștit. Să zicem că el a făcut exact ce i-a spus Dumnezeu să facă; așa a făcut Iov exact ce i-a spus Dumnezeu să facă; Moise i-a urmat poruncile Lui. Atunci a stat liniștit și a privit slava lui Dumnezeu!

82 Moise a fost legat de Absolutul lui, de însărcinarea lui, și a stat liniștit. Și când el a făcut aceasta, șarpele lui i-a înghițit pe ceilalți șerpi. Vedeți? El a fost legat de acel Absolut. Dumnezeu a zis, "Când tu îi vei elibera pe acei copii, tu te vei închina iarăși Mie pe muntele acesta."

83 Și cum încearcă vrăjmașul pe toate căile pe care poate să te îndepărteze de acel Absolut. Chiar cum au început să iese din Egipt, ei au fost încolțiți tocmai în gâtul Mării Roșii-cu munți pe ambele părți. Au venit printr-o vale și acolo era Marea Roșie—în nici un fel nu se putea scăpa peste dealuri, nu se putea scăpa nici pe aici, iar armata lui Faraon venea de dincoace. Ce fel de loc în care să stai! Vezi cum te face diavolul să ajungi într-un loc unde nu știi ce să faci? Dar țineți minte că, dacă ești legat de acel Absolut, acesta este totul. Moise știa că Dumnezeu i-a promis că "Tu te vei închina pe acest munte când îi vei duce afară. Și Eu am venit jos ca prin mâna ta să-i eliberez și să-i așez acolo în cealaltă țară." El a stat drept cu aceasta, și Dumnezeu a trimis un vânt de răsărit și a suflat apele afară din fundul mării, și ei au traversat pășind pe pământ uscat. Un Absolut!

84 Cum am putea noi să mergem prin Scriptură: Daniel, cu Absolutul lui; Șadrac, Meșac și Abednego, cu Absolutul lor; David, cu Absolutul lui. Toți-cu Absolut!

85 Și Pavel a avut unul, acela despre care citim noi. El avea o chemare centrată la Cristos, și acela era Absolutul lui. Acesta era motivul că lui nu-i era teamă de ce ar spune Agripa. Stând acolo (și Agripa era un Iudeu, după cum știm) – și astfel când-când stătea el înaintea acestor regi și alții, Dumnezeu i-a spus deja că el va sta acolo. Astfel el avea un Absolut, așa că el a spus exact vedenia cerească. El a zis, "eu nu sunt un... eu nu am fost dezonorant față de aceasta. Eu eram-nu am nesocotit-o; eu nu m-am împotrivit." Dar el a ținut la aceasta și nu a fost nesupus; el a împlinit-o la minut, pentru că aceasta era un Absolut. Și orice viață centrată la Cristos, este Absolutul tău.

86 Acum, de când l-a întâlnit pe El față în față pe drumul Damascului, aceasta era-a însemnat atât de mult pentru Pavel. Acum amintiți-vă, că el era un învățat înainte de aceasta; el era un om puternic în Scripturi, dar el nu a avut un alt stâlp de legătură afară de Sanhedrin care îl susținea, și o-și o diplomă de la un-un mare învățător. El era un mare om în câmpul lui, dar el oscila. Singurul lucru pe care-l avea, absolutul lui putea să fie doar atât de puternic cât era organizația lui; asta era tot cât putea el să fie de tare. Iar el a lucrat credincios la aceasta, și i-a luat pe Creștini, și i-a legat, și făcea distrugere între ei, și a împroșcat chiar cu pietre pe Ștefan.

87 Eu mă gândesc că mai târziu în viața lui, motivul pentru care s-a dus el la Ierusalim, când profetul i-a spus, "Nu te du acolo, Pavel, deoarece lanțurile și închisoarea te așteaptă," ...

88 Și Pavel a zis, "Eu știu asta; dar eu nu merg la Ierusalim numai ca martor, ci eu voi merge acolo; și eu sunt gata să mor pentru Isus Cristos," pentru că el știa ce a făcut, și ambiția lui era ca să sigileze mărturia lui cu propriul lui sânge-să moară ca martir, deoarece el a omorât pe unul din martirii lui Dumnezeu.

89 Și acum, el era pe drumul lui spre Damasc cu toată educația lui (a șezut la picioarele aceluia mare învățător, Gamaliel, și cum a fost el învățat în toată religia Iudaică) și totuși cu toate acestea, el era slăbit, și nu avea abilitatea să facă anumite lucruri. Și dintr-o dată, a apărut o Lumină și un urlat poate într-un tunet, și el a fost izbit și a căzut la pământ. Și el-când s-a uitat sus, acolo era o Lumină strălucitoare care i-a orbit ochii. Și ce lucru ciudat era acela!

90 Nimeni altul nu a văzut Lumina, decât Saul. Aceasta era așa-așa reală pentru el, încât Acesta i-a orbit ochii; el nu putea să vadă, era orbit total de acel Stâlp de Foc luminându-l drept în față. Și a auzit un Glas zicând, "Saule, Saule, de ce Mă prigonești?"

91 El a zis, "Doamne, Cine ești Tu?"

El a zis, "Eu sunt Isus; îți este greu ca să dai în acest țăpuș. Ridică-te acum, și du-te la Damasc; și voi trimite pe cineva la tine."

92 Atunci, când el s-a ridicat de acolo (și acolo era unul, un profet, jos în cetate care a văzut într-o vedenie, în timp ce se ruga, și a venit), Anania a venit și a intrat la Saul, și-a pus mâinile peste el, și a fost vindecat prin vindecarea Divină. El s-a ridicat apoi, a fost botezat, spălându-se păcatele, chemând Numele Domnului; și atunci el a avut un Absolut. El niciodată nu a mai fost același după aceasta. El a plecat drept de la biserică la biserică, din loc în loc, încercând să zidească ceea ce a încercat să dărâme.

93 Cum are națiunea, și cum lumea Creștină are nevoie în dimineața aceasta de felul acela de Absolut. Aceia care tratează crezurile și tradițiile au încercat să-cu doctrine omenești, să descalifice Cuvântul lui Dumnezeu ca

fiind același ieri, azi, și în veci. Ei au nevoie de un Absolut, o experiență de a-l întâlni pe drumul Damascului, pe Viul Dumnezeu Care poate să vindece pe bolnavi, și să învieze morții, și să scoată afară dracii-un Absolut veritabil.

94 Pavel știa că ceva s-a întâmplat; nimeni nu putea să ia aceasta de la el. Nimic altceva nu conta; el era legat, și asta era totul. Indiferent de ce venea, el știa că era legat-de o viață centrată în Cristos! Oh, viața pe care o trăise el, era o viață deosebită.

95 Acum țineți minte, că el era un om religios. Și către voi unele din popoare în această dimineață (și eu știu că vă dați seama că aceste casete care sunt făcute, vor fi ascultate în fiecare națiune sub ceruri, în jurul, în jurul lumii); și unii dintre voi care sunteți aici, prezenți; și unii dintre voi de afară unde aceste casete vor fi ascultate în celelalte națiuni printr-un translator (dându-le la triburile din Africa, înapoi la Hotentoți, și-și în-peste tot prin prejur); și către voi conducătorii religioși care aveți doar o educație din Biblie (voi o aveți dintr-un punct de vedere istoric și s-ar putea să fiți în stare să explicați toate aceste lucruri); dar, dacă voi nu aveți un Absolut, și nu aveți o-o experiență (și dacă experiența aceea pe care-care pretindeți că o aveți vă face să tăgăduiți că fiecare cuvânt din aceasta nu este tot atât de adevărat astăzi la biserică cum a fost Acesta vreodată) și vă încredeți în Doctoratul vostru de Arte, sau orice ați putea avea; dacă vă încredeți în gândurile organizației voastre (care ar zice, "Zilele minunilor au trecut; și noi nu mai avem vindecare divină; și botezul cu Duhul Sfânt așa cum l-au primit ei în ziua Cincizecimii nu este pentru oamenii de astăzi"); dacă aceasta este tot ce ai, fratele meu prețios, soră, tu ai nevoie de o experiență pe drumul Damascului!

96 Tu ai nevoie să-l întâlnești pe acest Dumnezeu Viu unde tu-să nu fie doar un gând mistic în mintea ta, nu numai un fel de frică, sau vreun fel de senzație, ci o învățare și o experiență de o adevărată și veritabilă... Același Isus care a umblat în Galileea trăiește astăzi și trăiește în vecii vecilor, și El este același ieri, azi, și-n veci-un Absolut, că tu nu trebuie să iei ce spune oricine, tu știi pentru tine însuși, nu un fel de senzație.

97 Și dacă senzația pe care ai avut-o și dacă cineva (aceasta ar fi putut să fie o adevărată senzație Biblică) – și cineva a încercat să o explice luând-o de la tine, spunând că acele lucruri erau pentru o altă zi, fii atent! Asta-i adevărat, fii atent! Dar există o cale ca să știi. Testează-o cu Cuvântul; Acesta este Planul!

98 Dacă casa se ridică contrar cu planul, constructorul o să o demoleze și o reconstruiește. Dar aceasta trebuie să meargă cu planul.

99 Indiferent de cum este experiența ta atunci; dacă ceva în tine îți spune că Biblia nu este adevărată, că puterea lui Dumnezeu, apostolii, profeții, și învățătorii, și păstorii, și darurile Duhului nu sunt aceleași cum erau Ele când Ele au curs prin acei apostoli la Cincizecime, atunci ceva este greșit cu absolutul tău; acesta trebuie să se leagă la un crez denominațional, în loc de Biblia lui Dumnezeu, când El a zis, "Și cerurile și pământul se vor duce, dar Cuvântul Meu nu va cădea niciodată."

100 Uitați-vă care este absolutul vostru. Voi ați putea fi absolut sigur că sunteți în părtășie bună cu păstorul; și ați putea fi absolut sigur că sunteți în bună părtășie cu prezbiterul regional; aceasta ar putea fi absolut sigur că sunteți în părtășie cu episcopul, sau vreun alt om mare în biserica voastră; dar dacă voi nu sunteți-Absolutul vostru nu este Isus Cristos... "Pentru că pe această piatră îmi voi pune Eu Absolutul Meu, și porțile iadului nu o vor birui" – descoperire spirituală despre Cine este El și a-l cunoaște pe El. În ordine!

101 Oh, acum, când tu devii ca Pavel, ai același Absolut pe care l-a avut el... o viață concentrată în Cristos este o viață deosebită decât viața pe care ai avut-o odată; și aceasta ar putea să fie o viață foarte religioasă pe care o trăiești.

102 Oh, eu am auzit oameni spunând; "Acum, ei sunt foarte religioși." Aceea nu are nimic de a face cu asta! Eu am văzut doar multe religii, foarte devotați, de multe ori mai sinceri decât o profesează Creștinii din ziua de azi.

103 Când o mamă își poate lua micuțul ei grasuț, prunc negru (cam atât de lung) și-l aruncă în gura crocodilului, pentru dragostea dumnezeului ei, eu mă întreb cât de sincer este Creștinismul. Când un om se poate pune pe el însuși la o astfel de suferință, când își înfige în carne o mie de cârlige, în felul acesta (cu beșici de apă atârând, ținându-l în jos în felul acesta), și pășind printr-un șir de focuri, lung cam de aici și până la capătul tabernacolului (înainte și înapoi, și este alb de fierbinte, și ventilat așa), pentru sacrificiu la dumnezeul lui (un idol cu ochi de rubine în el și așa mai departe), eu mă întreb unde este Creștinismul. Așa că să nu vă gândiți că-i sinceritatea; nu sinceritatea-i aceasta. Sinceritatea este bună dacă este pusă pe lucrul corect.

104 Ca un doctor dând medicament, el ar putea să-ți dea arsenic, sincer; și el ar putea să-ți dea acid sulfuric, sincer; tu ai putea avea rețeta completată greșit, și tu ai putea s-o iei în sinceritate, dar aceasta nu-ți salvează viața. Vedeți?Nu, domnule! Tu trebuie să știi ce faci. Și orice este contrar cu Cuvântul lui Dumnezeu, mie nu-mi pasă ce este aceasta și cât de mult a fost în existență, aceasta totuși este greșit.

105 Petru le-a dat lor o Retetă Eternă în ziua Cincizecimii. El a zis, "Pocăiți-vă fiecare dintre voi, și fi-ți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt; căci această rețetă este pentru voi, și pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru." Asta-i adevărat! Asta este o Rețetă Eternă.

106 Acum, vreun farmacist șarlatan ar putea să pună mâna pe aceasta și să te omoare. Vedeți? Cu certitudine! Voi știți că, într-o prescripție există atât de multă otrăvă, ca să otrăvească microbii, și doctorul știe cât de mult poate corpul tău să suporte. Dacă el supraotrăvește, aceasta te-ar omorî. Iar dacă tu nu ai suficient din aceasta, atunci ce va face ea? Nu ți-ar folosi la nimic să iei medicamentul. El știe ce poate suporta corpul tău.

107 Acum, și acesta este felul în care sunt aceste rețete ale lui Dumnezeu. Indiferent de cât de mult îți spune altcineva că asta trebuie făcut așa ori așa, tu să nu crezi asta. Când tu urmezi Cuvântul exact la literă, aceasta este. Asta-i adevărat! Ține-te de Acesta.

108 Acum, noi îi avem pe-aceia care spun că tu trebuie să fii stropit. Ei îi au pe cei ce susțin că tu trebuie să folosești titlurile de Tată, Fiu, și Duh Sfânt; nu există un asemenea lucru în Biblie, în nici un loc nu a fost nimeni vreodată botezat în Biblie altfel decât în Numele lui Isus Cristos. Aceea este o dogmă care a fost adăugată în Biserica Romano Catolică și s-a transmis prin tradiții. (Noi vom atinge aceasta deseară.)

109 Dar observați, în mijlocul tuturor acestora, rețeta rămâne.

110 De aceea avem noi atât de mulți copii bolnavi, pentru că ei nu ascultă de ce a spus Doctorul. Absolutul, când tu ești legat de Acesta, asta este; Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu; Acesta nu poate să cadă. Viața concentrată în Cristos, foarte religioasă, dar aceasta nu a fost concentrată în Cristos; astfel mulți dintre noi au aceasta astăzi.

111 Iar când tu obții această viață concentrată în Cristos, te face să faci lucruri pe care în mod obișnuit nu le-ai face. Aceasta te face să te comporți diferit de cum te comporți în mod obișnuit. Eu nu vreau să spun să te comporți prosteste; eu vreau să spun că te comporți în Duhul, ceva ce este real, ceva ce este veritabil. Și când tu vezi că cineva se comportă prosteste, tu știi că ei doar fabrică ceva. Ei încearcă doar să imite unde este acel lucru veritabil.

112 Când tu vezi un dolar fals, adu-ți aminte că există un dolar bun după care s-a făcut acesta. Vedeți? Când tu vezi unul fals, acesta este absolut penumbra a ceva care este real; acesta este ceva care-care este veritabil după care este copiat.

113 Observați, aceasta te face să faci lucruri pe care în mod obișnuit nu le-ai face. Oh, aceasta-aceasta este ceva... Tu ești sigur, tu ești foarte sigur de aceasta când tu obții acest Absolut; tu ești asigurat de aceasta. Tu nu iei ceea ce-este experiența altuia. Acesta este motivul pentru care Creștinismul a devenit ca Biblie și copii mici în Biblie și nu (scuzați-mă)-copii mici în școală. Ei încercarea să copieze unii de

la alții; și dacă insul acela este greșit, întregul lucru este greșit. Înțelegeți? Tu ai întregul grup greșit. Oh, Doamne, nu copiați; întâlniți-l pe El voi înșivă.

114 Un bun prieten de-al meu, stând aici în spate, este un vechi—este fiul unui prieten de-al meu, un prieten de o viață, micuțul Jim Poale. Ei bine, eu și tatăl lui eram-am crescut împreună la școală, și oh, ce grozav om. Micuțul Jim și cu mine ne rugam constant ca Jim cel mare să devină un Creștin, un adevărat credincios. Și micuțul Jim și cu mine discutam ieri despre locul unde l-am găsit pe Dumnezeu în pădure și l-am văzut pe El în natură. Acolo este locul unde îl găsești pe El, deoarece El este un Creator și El este în creația Lui.

115 Și îmi amintesc, că Jim și cu mine obișnuiam să mergem—mergem, vroiam să mergem la vânătoare. Și când a venit noaptea, ei bine, noi obișnuiam să mergem jos, luam bicicletele noastre, și mergeam în jos pe această stradă (fricoși de moarte să trecem pe lângă cimitir după ce s-a întunecat), și mergeam în jos, și ne cumpăram câte o înghețată.

116 Și lui Jim îi plăcea să joace biliard. Acum, noi eram doar băiețași de zece, doisprezece, patrusprezece ani.

Și apoi, lui Jim îi plăcea să șadă prin jur și să citească cărți de povești despre vânătoare și capcane. Iar eu ședeam prin jur și aveam vise de ziuă (înțelegeți?) despre... Și acum, unii dintre băieți mă pot vedea pe mine. Și eu aș fi văzut vreo colibă micuță pe undeva, și obișnuiam să spun, "Băiete, aia ar fi o colibă bună s-o avem sus pe munte." Și eu întotdeauna visam ca într-o zi să am o colibă în munți, o grămadă mare de câini de vânătoare, și-și ceva puști. Eu întotdeauna mă gândeam, "Dacă eu aș putea poseda una de

30-30 ceva din timpul meu..." Mă gândeam, "Cum în lumea asta aș putea vreodată să posed o micuță pușcă

30-30?" Și zilele trecute, stând, uitându-mă pe peretele meu, și văzând acolo unele din cele mai bune puști care pot fi obținute, mă gândeam, "Uimitor Har!" Și mă gândeam că, "eu mă antrenez ca să trag, și să trag bine. Și apoi, uneori poate să merg-să o iau la drum în munți, vreun vânător bun mă va lua cu el doar ca să fiu un fel de (poate ca să-și protejeze viața de vreun urs atacator; el nu era prea sigur de el, un om bogat) – mă ia cu el, doar să merg împreună cu el, un fel de gardă personală. Poate că într-una din zile voi ajunge să vânez în Africa ca o gardă personală. Dacă aș putea doar să mă antrenez. Acesta este singurul lucru pe care pot să-l fac să fiu un bun și permanent trăgător." "Oh," și mă gândeam, "Dumnezeule, mă gândesc că, Tu mă lași să vânez în toată lumea. Ce lucru minunat!"

117 Jim obișnuia să șadă și să citească cartea. Și eu i-am zis, "Jim..."

El spunea, "Mie-mie-mie îmi place să citesc despre aceasta."

Eu am zis, "Jim, asta-i ce a făcut altcineva; eu vreau să o fac eu însumi; eu vreau experiența!" Când eu am venit la Cristos eu nu puteam să iau experiența altcuiva; eu însumi am vrut aceasta.

Îmi amintesc când am citit Lane Star Ranger de Zane Gray.

Am rupt două sau trei măhuri de-a lui Mama, galopând călare în jurul casei, când eram pe acest căluț de mătură. Eu-eu am citit povestea aceea despre-despre pădurarul ca steaua singuratică, și cum a adus acesta justiția la Big Bend.

118 Apoi am citit povestea ficțiune a lui Edgar Rice Burroughs despre Tarzan și Maimuțele. Mama avea un covor vechi din blană, o piele de focă sau ceva ce D-na Wathen i-a dat ei din ce era pentru foc. Și ea era în camera ei, și eu-eu-eu am luat afară covorul acela (Mama știa că nu l-a suflat afară vântul), și l-am luat afară, și l-am tăiat și mi-am făcut un costum de Tarzan, și m-am așezat sus în pom. Eu-eu mi-am trăit jumătate din timp în copac, în acest costum de Tarzan. Din cauză că văzusem ce a făcut el, am vrut să fac și eu la fel.

119 Dar într-o zi prin harul lui Dumnezeu eu am apucat adevărata Carte, Biblia. Cântecul și povestea mea este: "Să fiu ca Isus; pe pământ eu tânjesc să fiu ca El." Eu nu vreau să fiu un episcop, sau un-sau un fel de persoană mare în biserică, ceva papă, sau vreun preot. Eu vreau să fiu ca Isus.

120 Un Absolut, te face pe tine diferit. Există ceva despre aceasta să citești Cuvântul Lui și... Ceva în inima ta, tu tânjești ca să fi ca El. Tu ești sigur... Aceasta este ca...

121 Absolutul la Cristos-Absolutul la Creștin este ca și asta-i-asta-i ca și ancora la vapor. Da, tu-tu trebuie să ai un absolut. Și dacă Cristos este Absolutul tău, este ca și ancora care atunci când tu... Marea este foarte agitată, și vaporul este pe cale să se scufunde, și tu-singura nădejde pe care o ai este să arunci ancora. Și atunci, dacă vaporul este ancorat (vedeți?), dacă-ancora va ține vaporul. Voi știți, că noi avem un cântec (eu am uitat numele autorului acum, dar...): Ancora Mea Tine.

122 Ca și băiețașul (după cum ne gândeam de multe ori) înălțându-și zmeul, tu nu puteai vedea nimic, dar el avea sfoara. Și un om a trecut pe acolo și a zis, "Ce faci tu, Sonny?"

El a zis, "Îmi înalț zmeul."

El a zis, "Ce ai tu în mână?"

El a zis, "Sfoara!"

Și a zis, "Unde este zmeul?" A zis, "Eu nu-l văd pe acesta. Păi, de unde știi tu că tu înalți zmeul?"

123 El a zis, "Eu pot să-l simt; acesta trage." Vedeți? La capătul acelei sfori era un absolut. În felul lui, acel zmeu era absolutul lui, astfel că el putea spune că înălța un zmeu; deși nu-l putea vedea, dar el apucase ceva care-l ținea! La fel este și cu un om, când el este născut din nou de Duhul Sfânt, el a apucat Ceva care are acolo o ancoră; și furtunile nu-l zguduie pe el. El știe că totul este în ordine; el este ancorat. În ordine!

124 Acum, dacă suntem în mica noastră scoarță, plutind pe râul solemn al vieții... După cum marele poet a spus că:

125 "Viața nu este un vis gol!"

Și sufletul care cucăie este mort,
Și lucrurile nu sunt așa cum par. Viața este reală!
Și viața este serioasă!
Și mormântul ei nu este țelul;
"Căci pulbere ești, și-n pulbere te întorci,"
Nu era pronunțat despre suflet.
Oh, eu cred că aceasta este așa de frumos. Acum, Longfellow a scris acel Psalm al vieții. Vedeți?
În timp ce mergi cu pânzele pe râul solemn al vieții,
Pentru un frate părăsit și naufragiat,
În a vedea, vei prinde iarăși inimă. (Vedeți?)

126 Acum, noi suntem îmbarcați, duși de pânze pe solemnul râu al vieții; și Cristos, la vapor prin furtunile timpului... Când furtunile devin grele și izbesc pe aproape, eu sunt bucuros că am o Ancoră care ține acolo în voal, pe undeva; nici chiar moartea însăși nu te poate smulge de la Acesta. Tu ești legat de Absolutul tău.

127 Cristos este Ancora noastră. Ce este El? El este Cuvântul.
La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi...

128 Atunci când noi știm că acțiunile noastre sunt exacte cu Cuvântul, noi știm că învățătura noastră este perfect cu Cuvântul (nimic adăugând și neluând nimic, ci numai Cuvântul); și noi vedem aceleași rezultate (care ceilalți care s-au ancorat la același Cuvânt) trăind la fel în viața noastră, atunci ancora ta ține. Viața lui Cristos fiind reproducă aproape într-un fel reîncarnat prin tine așa cum era în Cristos, deoarece aceasta era Dumnezeu în Cristos împăcând lumea cu Sine... Și tu vezi pe Dumnezeu în tine însuși ținând aceeași direcție asupra Cuvântului, exact în felul în care a făcut-o Isus, și tu vezi Viața Lui...

129 "Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi. Acela care crede (nu cel făcut credincios, cel ce se gândește că el este, ci acela care crede)-acela care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el." De ce? Pentru că el este ancorat la aceeași Stâncă. Ce era Stânca? Cuvântul, întotdeauna! Tu ești ancorat acolo.

130 Aceasta este Steaua ta Polară când tu ești pierdut pe mare.
Voi știți, că noi avem o mulțime de stele, dar există numai o singură stea adevărată, și ea nu se mișcă; aceasta este Steaua Polară, pentru că stabilește centrul pământului. Indiferent dacă ești în partea din spate, în sus, oriunde ai fi, Steaua Polară este tot la fel. Aceasta este Steaua ta Polară.

131 Acum, voi vedeți? Există o mulțime de stele care se mută din loc în loc. Dar dacă tu ești într-o-pe mare, păi, orice marinar o știe, sau orice vânător care cutreieră pădurea, știe că Steaua Polară este al tău-locul tău; asta-i tot. Atunci, aceasta este ca și a ta-a ta-a ta busolă. Busola ta nu va indica către Marte, sau Jupiter, sau pe undeva; aceasta va indica către Steaua Polară. De ce? Aceasta este absolutul tău.

132 Oh, Doamne! Observați, absolutul vostru. Oh, eu am să spun ceva; eu o simt cum vine înainte. Observați! (Mă simt foarte religios în timpul acesta, deoarece aceasta este asigurarea.) Observați! Busola voastră poate să indice doar către Steaua Polară. Acesta este singurul loc spre care poate indica. Dacă aceasta este o busolă adevărată, ea va lovi Steaua Polară de fiecare dată. Este adevărat? Atunci dacă tu ai Duhul Sfânt, Acesta poate să indice numai către Cuvânt! Acesta nu va indica niciodată către o denomi-națiune; Acesta nu va indica niciodată către un crez; Acesta nu va indica niciodată pe undeva la o parte; El va indica drept la Cuvânt! (Eu simt că-mi vine să strig!)

133 Observați, că este-că este ceva înlăuntru omului, pulsând.
Când tu vezi Steaua ta stând acolo, Isus Cristos, Cuvântul; și tu vezi că Duhul care este în tine nu va lăsa să se mute Acesta la dreapta sau la stânga. Acesta este Singurul care poate ... El a venit să ia lucrurile lui Dumnezeu și să le arate, și să le manifeste.

134 Și Isus a zis, "El va face exact lucrurile pe care le spun Eu. El vă va descoperi vouă lucrurile care urmează să vină (vă arată vouă din timp, înainte ca să ajungă aici. Vedeți?) El va lua lucrurile care sunt ale Mele și vi le va arăta vouă. Și apoi, El vă va arăta lucrurile care urmează să vină." (Ioan 15)

135 Noi vedem că El arată lucrurile; și El ia lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu și vi le va arăta vouă; și El vă va descoperi vouă lucrurile pe care le-a spus Isus. În alte cuvinte, El va face lucrul clar. (Pune aceasta departe

în colțul acela în seara aceasta, deoarece asta-i ce vom folosi în scurt timp.) Asigurându-ne, făcând aceasta pozitiv (vedeți?) atunci voi veți ști dacă voi – Steaua voastră Polară, care este Cuvântul la orice Creștin... Orice contrar cu Cuvântul...

136 Priviți! Permiteți-mi să vă spun ceva. Ascultați la asta îndeaproape. Aceasta este completa descoperire Divină a lui Dumnezeu, voia Lui, și venirea lui Cristos; și fiecare lucru este așezat chiar în această Carte completă. Și dacă ceva te atrage la o parte de Aceasta, aruncă busola aceea la o parte, deoarece aceasta este doar un crez; aceasta-i doar o organizație-este doar o hârtie pe care o porți în buzunar, sau o ai atârnată în cameră, în ramă, aceasta este un crez! Omule, caută Busola care te îndreaptă pe tine către Cuvânt! Amin!

137 Voi observați, când această experiență l-a atins pe Pavel, el a coborât în Egipt și Arabia undeva și a studiat trei ani. Glorie! El trebuia să fie pozitiv. Și când el a văzut, când Duhul Sfânt l-a îndrumat pe el cuvânt cu cuvânt, el a putut să scrie acea Carte despre Evrei și s-o arate acelor Iudei. Cu certitudine! De ce? El a fast centrat; acea Busolă a Duhului Sfânt l-a pus pe el drept spre Steaua Polară.

138 Acum, dacă tu ai ceva ce te trage jos de pe Aceasta, mai bine s-o lași în pace. Adevărat! Aceasta va indica către Cuvântul Lui și numai către Cuvântul Lui, deoarece Duhul Sfânt a venit să manifeste sau să adeverească promisiunea lui Dumnezeu. Nu există nici un crez care să facă asta; nici o organizație nu o va face; nici puterile sau nimic altceva nu poate să o facă, ci numai Duhul Sfânt prin Cuvânt; și El este Germenele.

139 Acum, luați un bob de grâu, un bob de grâu frumos, dar acesta nu poate face nimic; el este mort până când vine germenele în el, atunci el produce multe boabe de grâu. Și Cristos este acea Viață, acel Absolut. Dacă grâul nu are acel Absolut în el, nu va crește niciodată. Dacă acel grâu nu are acel Absolut, poate să fie oricât de frumos pe dinafară, dar el nu poate trăi, deoarece nu există nimic în el prin care să trăiască. Dar când acesta obține acel Absolut, el se poate uita în față la toți criticii și să zică, „Eu voi învia iarăși.” De ce? Pentru că el are Absolutul. Acesta este în el; el trebuie să învie iarăși.

140 Și când acesta... "Dacă voi rămâneți în Mine, și cuvintele Mele rămân în voi, atunci cereți orice vreți voi." Acesta este acel Absolut. Dar dacă voi aveți crezuri și toate celelalte legate în acestea... Voi nu puteți amesteca uleiul cu apa. Tu poți să le rupi în orice fel vreți; acestea nu se vor amesteca niciodată, deoarece sunt două chimicale diferite. Și voi nu puteți să faceți crezul și Biblia, contrar cu Biblia, să se amestece. Voi nu puteți face denomiinațiunea și o religie născută liber-sau o salvare născută liber să se amestece împreună, pentru că este tot atât de sigur, că Dumnezeu lucrează numai... Eu am să spun aceasta oricum.

141 Dumnezeu nu-și întrerupe niciodată programul Lui. El nu poate întrerupe, deoarece El este infinit. Și eu îmi dau seama, voi știți, eu-aceasta merge înaintea multor popoare. Vedeți? Dar Dumnezeu nu poate să-și întrerupă programul Lui. El nu poate să facă ceva într-o zi, și să schimbe altfel și să facă altceva, și să spună că El a greșit în acea zi.

142 Dumnezeu nu lucrează cu grupuri de oameni; Dumnezeu lucrează cu un individual, deoarece oamenii au idei diferite; ei sunt construiți diferit în natură. Și Dumnezeu trebuie să-l ia pe acel om, să-l prelucreze, și să-l tragă afară din el însuși, până când El îl aduce pe acesta în natura Lui; și atunci Dumnezeu lucrează cu persoana aceea.

143 Priviți în jos prin toate epocile, Noe și Moise, profeții, niciodată doi dintre ei în același timp-ci unul, constant până în jos prin toate epocile. De aceea, dacă vei zice, „În mulțimea sftincilor există siguranța...” Priviți!

144 Așa cum am predicat aici nu cu mult în urmă la tabernacol, acolo era Ahab; și acolo era Iosafat. Și ei mergeau la Ramot-Calaad să-i împingă înapoi... Fundamental ei erau corecți; țara le aparținea lor. Și-dușmanul, Sirienii acolo sus umpleau burțile copiilor cu grâul pe care trebuia să-l mănânce Israeliții – proprietate dată de Dumnezeu. Astfel fundamental aceasta părea bine. "Haideti cu mine, să mergem acolo sus, și noi îl vom împinge din țară." Păi, aceasta sună grozav de bine; fundamental aceasta era corect, dar avea condiții.

145 Iosafat, fiind un om bun, a zis, "Dar nu ar trebui ca noi să-L întrebăm pe Domnul?" Desigur, Ahab, acel căzut a zis, "Păi, sigur" (credincios de margine, știți voi). A zis, "Oh, desigur, eu trebuia să mă gândesc la asta. Eu am patru sute de proroci Evrei-patru sute dintre ei pe care îi hrănesc, și am grijă de ei. Ei sunt cei mai buni din câți există în țară. Noi îi vom aduce sus."

146 Și toți dintre ei împreună într-un acord au zis, "Mergeți înainte; Domnul este cu voi." Fundamental ei erau corecți, dar ei nu au apucat acel Absolut.

147 Atunci când el a zis, "Nu mai există încă unul?" ...

A zis, "Da, mai există unul, dar eu îl urăsc pe el." El a zis, "El întotdeauna spune rău despre mine (vedeți?), întotdeauna spune..."

Cum putea el să proorocească bine, când întregul Cuvânt... ?

148 Ilie, care fusese înaintea lui, i-a zis lui Ahab, "Câinii îți vor linge sângele." Acum, cum ar putea acel profet adevărat să spună ceva ce nu era voia lui Dumnezeu? Și cum că pe Izabela o vor mânca câinii, și balega va fi pe câmpii, astfel ei nu vor putea zice, "Aici este așezată Izabela." Cu un astfel de blestem peste un om, cum ar putea cineva să binecuvânteze?

149 Acesta este felul în care este și astăzi. Cum poate un om să binecuvânteze aceste lucruri care-i duc pe oameni mai departe de Dumnezeu în tot timpul? Există doar un singur lucru de făcut. Dacă tu trebuie să stai singur, blestemă lucrul acela în Numele Domnului și stai cu acesta, când tu ești absolut...

150 Și voi ziceți, "Păi, Frate Branham, tu îi faci pe oameni să te urască."

Dumnezeu mă va iubi. Acesta este-acesta este Absolutul meu. Nu te poți sprijini pe un braț de carne, tu trebuie să te sprijinești pe Cuvânt, ce a spus Dumnezeu să faci.

151 Cum a știut Mica că el era corect? El a așteptat; el a avut o vedenie. Ei de asemenea au avut o vedenie, dar vedenia nu s-a comparat cu Cuvântul. Și astăzi este același lucru. Mica a comparat vedenia lui cu Cuvântul, și atunci el a văzut că el și Cuvântul erau împreună. Astăzi, dacă vedenia ta este contrară cu Cuvântul, las-o în pace, deoarece aceasta este un absolut greșit. Absolutul lui Mica era exact cu Cuvântul, astfel că el putea să se ridice și să zică, "El..." – ce a zis el și-și a crezut. Când

I-au lovit ei peste gură și i-au zis, "În ce parte s-a dus Duhul lui Dumnezeu?", El a zis, "Tu vei afla aceasta când vei șede în odaia din interior." Corect.

152 El a zis, "Când mă voi întoarce în pace... Voi să-l puneți pe acest om în închisoarea dinăuntru, și când mă voi întoarce în pace," a zis Ahab, "eu o să stau de vorbă cu acest individ."

153 "Oh acum, Mica, ce zici despre asta? Ți se va tăia capul când vine el înapoi! "

Mica a stat acolo tot atât de hotărât ca Ștefan (Amin!), cu aceeași voință ca Domnul meu când a mers la cruce, tot atât de ușor cum a mers Daniel la groapa cu lei, sau Șadrac, Meșac, și Abednego au mers în cuptor. Absolut! El a stat acolo și a zis, "Dacă te vei întoarce..." De ce? El era absolut... "Dacă te vei întoarce, nu mi-a vorbit Dumnezeu mie. Taie-mi capul atunci."

154 El avea un Absolut. El știa că Busola lui, care l-a călăuzit pe el la această vedenie, era exactă cu Steaua Polară. Da, domnule! Ancora lui a ținut. Da, Cuvântul și numai Acesta... Dacă Absolutul tău, dacă tu ai un Absolut în viața ta...

155 A existat un timp când, voi știți, etichetele aveau un absolut. Nu-mi pot aminti numele acelei femei, dar întreaga națiune a avut încredere în ce a zis femeia aceea. (Eu am uitat numele ei. Eu am scris o notiță aici; eu nu mă puteam gândi la numele acelei femei-cine era ea.) Dar aici cu câțiva ani în urmă ei trebuiau să fie... Această femeie, ce zicea ea... Dacă ea spunea să folosească cuțitul în mâna stângă, asta era-asta era așa; aceasta era absolutul. Ea era răspunsul la toate acestea. Și dacă tu pui furculița în mâna stângă, atunci tu erai absolut greșit. Care era numele ei? [Adunarea răspunde, "Emily Post" – Ed.] Oh, asta este, sigur. Da, asta era.

156 Acum, voi erați-voi erați absolut-și ea era-ea era absolutul etichetei. Aceasta trebuie să fie în felul acesta. Ca și, oh, noi găsim multe lucruri de felul acesta. Dar noi aflăm acum că aceasta s-a dus. Mâncați în felul în care vreți voi. Da, domnule! În ordine! Însă acela era absolutul etichetei. Tu trebuia s-o faci în felul acela.

157 Exista un timp când Adolf Hitler era absolutul Germaniei.

Orice a spus el... Când el a zis, "Săriți!" ei au sărit; când el a zis, "Omorâți!" ei au omorât. Milioane de Iudei, la încuviințarea lui din cap. Voi vedeți ce s-a întâmplat la acel fel de absolut? Acesta părea ca putere, dar era contrar cu Cuvântul.

"Cum știi că era contrar cu Cuvântul?"

Dumnezeu a zis... Nu era acesta Balaam care a încercat să se uite în jos la Israel și să-l blesteme, el a zis, "Eu îl văd pe el ca un cal zburător. Cât de neprihănite sunt corturile tale. Oricine te blestemă pe tine va fi blestemat; oricine te binecuvântă pe tine va fi binecuvântat."

158 Se pare că Hitler ar fi putut să vadă aceasta. Se pare că acei Creștini Germani ar fi putut să vadă aceasta. Vedeți? Acel absolut... Absolut contrar cu acel Cuvânt... Voi știți, după cum s-a zis, "Omul-Dumnezeu l-a făcut pe om, dar omul a făcut sclavi"-unul încercând să stăpânească peste celălalt. Noi avem numai un singur Stăpân, care este Dumnezeu.

159 Dar Hitler era absolutul Germaniei. Uitați-vă la aceasta astăzi. Acum, vedeți ce s-a întâmplat? Acesta era un absolut greșit. De ce? Acesta era contrar cu Cuvântul! Și acum, vedeți unde au plecat toate acestea? În dizgrație.

160 Și dacă absolutul vostru este în vreo organizație, sau în vreo senzație, sau altceva pe lângă Persoana lui Isus Cristos, voi veți ajunge la aceeași porție de rușine, chiar mai rău. Vedeți? Dacă absolutul vostru nu este Cristos, că acesta este singurul Stâlp din centrul vieții umane; și Cristos este Cuvântul, nu biserica voastră, cuvântul vostru, ci Cuvântul. Vedeți? "Pe acest Absolut Eu îmi voi zidi Biserica Mea" – pe Cristos, Cuvântul.

161 A existat un timp când Mussolini era absolutul Romei. Eu nu știu, eu poate am citit un articol, sau poate că am citit aceasta într-o carte, sau că cineva mi-a spus mie; dar când la cineva i s-a luat interviu de Mussolini el era-el era-el vroia să aducă Roma la atletism-atletisme. Și există o mare statuie care stătea acolo cu el despre atletism. Aceasta este în ordine! Grecia a avut acea idee cu mulți ani în urmă. Roma întotdeauna a încercat să-l aibe. Atletismul este în regulă, dar-dar-atletismul, dar-dar țineți minte, că acesta nu ia locul lui Cristos. Indiferent cât de tare ești, acesta nu are nimic de a face cu El. El este toată puterea.

162 Și voi vedeți pe ce a încercat el să zidească Roma? Și el a încercat să zidească Roma pe lucrul unui absolut; că el era acel absolut. Și ei au spus că într-o zi că a lui-mașina lui-șoferul lui a venit cu un minut mai devreme, și el l-a împușcat pe acesta. A zis, „Eu nu ți-am spus să fii aici la nouă fără un minut; eu ți-am spus să fii aici la nouă!”-bumm! și l-a împușcat. Vedeți? „Eu nu te vreau pe tine aici cu un minut înainte; eu te vreau aici la nouă!” Vedeți? Priviți ce fel de absolut a încercat el să se facă pe sine însuși. Dar vedeți ce s-a întâmplat?

163 Voi vă amintiți (mulți dintre voi aici, din timpurile vechi, Roy Slaughter poate, și mai departe în urmă)-vă amintiți acolo jos când eu v-am spus prin profetie? Într-o zi acolo jos la clădirea Odd Fellow, înainte ca noi să venim aici, eu am spus, "Mussolini va ajunge la un sfârșit rușinos." Eu am zis, "La prima lui invazie, el se va duce în Etiopia; și Etiopia va cădea la picioarele lui, dar el va ajunge la sfârșitul lui, și nimeni nu-l va ajuta; și va fi îngropat în dizgrație." Și iată-l acolo.

164 Eu am zis, "Există trei ismuri care s-au ridicat, nazism, fascism, și comunism." Eu am spus, "Acele ismuri se vor învărti și vor ajunge într-unul; acesta va fi comunismul. Priviți! Comunismul va arde Roma." Vedeți? Voi să priviți aceasta. Acesta este o unealtă în mâna lui Dumnezeu. Ei cred că ei sunt împotriva lui Dumnezeu, și ei lucrează în aceasta tot timpul, fără să o știe. El doar îi folosește ca pe un manechin, un fel de unealtă în mâna Lui, la fel cum a făcut cu Nebucadnezar și mulți dintre ceilalți.

165 Acum observați! Vedeți? Acum, a existat un timp când Faraon a fost un absolut al Egiptului, dar uitați-vă unde este acesta acum. Vedeți? Toată aceasta eșuează. Oh, acesta este un fel greșit, astfel că întotdeauna dă greș. Ele sunt absoluturi făcute de oameni. Voi nu puteți lua un absolut făcut de om, și nu-mi pasă dacă acesta este un președinte, dacă este un dictator, dacă este un rege, dacă este o biserică, dacă aceasta este o organizație, dacă acesta este un crez, oricare din acele lucruri vor pieri, tot la fel ca toate absoluturile de acest fel în toate epocile.

166 Noi putem să ne uităm înapoi... Uitați-vă înapoi! Uitați-vă la oamenii care s-au încrezut în împărați; uitați-vă la oamenii care s-au încrezut în dictatori; uitați-vă la oamenii care și-au zidit speranțele lor pe astfel de absoluturi; și uitați-vă unde sunt ei azi!

167 Acum, haideți să ne întoarcem înapoi și să ne uităm la oamenii care și-au pus speranțele lor pe Biblie, pe Cuvântul lui Dumnezeu și L-au ținut de Absolut; uitați-vă unde sunt ei acum.

168 Pavel vă dă o mica descriere despre ei în Evrei capitolul al

11-lea: ce au făcut ei, cum au cucerit împărății, au modelat neprihănirea, și așa mai departe; și ei au umblat în piei de oaie și piei de capră, și de care lumea nu era vrednică, așteptând în slavă pentru acea mare Înviere. Vedeți? În ordine! Pentru că ei... Unii dintre ei nu au-nu au obținut aceste miracole, și ei și-au dat trupurile oricum, privind înainte spre acea Înviere. Lor nu le păsa, că-și sfârșeau viața lor; ei voiau să meargă înainte și să se sacrifice pe ei înșiși, astfel ca ei să poată obține Învierea; și asta este ceea ce au făcut.

169 Acum, absoluturi... Noi vorbim... Absolut... Voi știți, căci Curtea noastră Supremă este un absolut. Aceasta este un absolut; ea este-ea este sfârșitul final al tuturor argumentelor în această națiune. Este adevărat. Decizia lor este un absolut, în Curtea noastră Supremă. Adevărat. Oh, eu știu că uneori nouă nu ne place aceasta, dar aceasta este-dar aceasta este un absolut oricum. Da, domnule. Ce ar fi dacă noi nu am avea aceasta, ce ar fi? Însă aceasta este un absolut. Cu certitudine că este. De ce? Aceasta este că-națiunea noastră este legată la ea.

170 Când acea Curte Supremă își face în sfârșit decizia finală, asta este; acolo nu mai există... Unde o să mergi după aceasta? Tu va trebui să urmezi decizia lor, asta-i tot; tu trebuie s-o faci. Ei sunt ultimul cuvânt; ei sunt "amin."

171 Tu poți să acționezi în tribunalele locale orășenești; tu poți să acționezi la magistrați, și apoi să mergi la federali-la tot felul de tribunale, și la tribunale federale; dar când noi am venit la Curtea Supremă, asta este. Adevărat. Uneori nouă nu ne place să-zicem, "Ei bine, mie nu-mi place decizia lor," dar tu încerci să scapi de aceasta odată. Acesta este absolutul națiunii. Și ce ar fi dacă noi nu am avea-o? Da.

172 Noi trebuie să avem un absolut. Fiecare trebuie să aibă unul. Voi aveți unul. Dar ceea ce încerc eu să vă spun, este să vă dau baza și să vă arăt ce sunt absoluturile.

173 Acum, Curtea Supremă a națiunii este absolutul națiunii. Acesta este ultimul lucru în orice fel de ceartă. Ei stabilesc aceasta. Ce spun ei, aceea este.

174 Există un absolut la jocul cu mingea. Acesta este arbitrul. Oh, da! Uneori nouă nu ne place nici decizia lui, dar-aceasta-i-aceasta-i-aceasta este oricum. Arbitrul, decizia lui este cuvântul final. Adevărat. Nu contează ceea ce spun alții; dacă el spune că este o lovitură, este o lovitură. Asta-i adevărat! Cu certitudine. Indiferent de ce spun alții, asta nu are nimic de a face. Hai să ne gândim doar... Dacă voi... (Eu nu merg la jocul cu mingea, dar eu tocmai s-a întâmplat să notez aceasta jos.) Un-un arbitru, el este absolutul la jocul cu mingea.

Unul din ei zice, "Aceea era o minge!"

Altul zice, "Tu ești un mincinos!"

Acesta zice, "Asta nu este în felul acela; el trebuia să fie așa."

Arbitrul spune, "Lovitură!"

175 Vedeți? Ceilalți își iau locul lor și se așează jos. Ei se plâng, unii dintre ei, dar... îmi imaginez că îl "huiduiesc" în inima lor și așa, dar aceasta este o lovitură oricum. De ce? El are ultimul cuvânt.

Primul om de bază zice, "Tu știi că, acela a trecut!"

Celălalt zice, "Tu știi că acela era greșit!"

El a zis, "Lovitură!" Asta este totul. "Țineți gura atunci, și mergeți la locurile voastre."

Ce ar fi să nu fie un arbitru la jocul cu mingea? Doamne, v-ați putea voi imagina ce fel de joc ar fi acesta? Unul dintre ei a zis, "Aceasta era o lovi tură!"

Un altul a zis așa.

Un altul a zis altfel.

Altul a zis "Tu ești un mincinos! "

176 Ei s-ar certa și s-ar bate. Pentru ca să ai un joc cu mingea, tu trebuie să ai un absolut. Și el pășește acolo afară, și indiferent că ție îți place de el sau nu, el-el este oricum absolutul. El este absolutul; cuvântul lui este final. Indiferent de ceea ce spui tu, aceasta este așa. Acum, dacă nu ar fi așa, întregul joc ar merge în haos. Este adevărat?

177 Ce ar fi națiunea dacă nu exista un tribunal federal? Dacă nu ar exista un Tribunal Suprem în această națiune, unde s-ar duce-unde s-ar duce aceasta? Națiunea ar fi într-un haos.

178 Dacă nu ar fi-dacă nu ar fi un arbitru la jocul cu mingea, s-ar ajunge acolo că-tu nu ai face prima aruncare, până când cineva ar începe să se certe. Cineva stă acolo și poate că-într-adevăr s-a dus chiar pe placă, și celălalt ar zice, "Oh, nu! Nu, nu, nu! Acesta nu a făcut așa!" și atunci iată unde se ajunge. Prima minge a fost aruncată, și ei s-ar certa cu privire la aceasta. Unul dintre ei ar zice, "Aceea era o lovi tură!"

179 Ei ar zice, "Aceasta nu era o lovi tură!"

180 Vedeți? Voi trebuie să aveți pe cineva de care este legat jocul, și acela este arbitrul. Când zice el, "Lovitură!" aceasta este lovitură. Dacă el zice, "Minge!" aceasta este minge. Orice spune el, aceasta merge. Asta

este! Și dacă nu ați face așa, nu ați avea joc.

181 Permiteți-mi să vă arăt un alt absolut. Acolo este o lumină roșie, o lumină roșie. Când aceasta zice, "Stop!" aceasta înseamnă stop! Dacă tu treci prin aceasta, tu o să plătești pentru asta. Dar dacă acest oraș nu ar avea ceva lumini aici afară, lumini de stop, ce fel de oraș ar fi acesta? Acesta trebuie să aibe un absolut. Mie nu-mi pasă ce a zis polițistul sau oricine altul stând acolo; ei sunt secundari.

182 Dacă cineva poate dovedi că tu ai mers prin lumina verde, mie nu-mi pasă ce a zis polițistul, ei sunt greșiți. Când lumina zice, "Mergi!" aceasta înseamnă să mergi. Asta este absolutul. Tu poți să dovedești că, lumina a zis, "Mergi!" Polițistul ar fi putut să stea pe undeva, primarul orașului ar fi putut sta, pe undeva, aceasta nu contează câtuși de puțin. Dacă tu ai dovada că aceasta era "mergi," tu mergi; și dacă cineva te lovește, este vina lor. Tu poți s-o dovedești. Asta-i adevărat. Noi putem să dovedim despre ce vorbim. Adevărat.

183 Acum, ce ar fi dacă nu ar fi existat nici o lumină roșie? Unul fuge la o încrucișare, aceasta... Uitați-vă ce ar fi aceasta. Unul zice, "Măi, dă-te la o parte din drum; eu mă grăbesc. Eu trebuie să merg la lucru; eu am întârziat acum. Eu trec acum."

184 Celălalt zice, "Tu numai crezi că vei trece, deoarece eu sunt acela care trece, pentru că eu am fost aici primul." Și eu pot vedea o femeie ieșind afară aranjându-și părul.

185 Ce ar fi dacă nu am fi avut o lumină roșie? Nu ar fi un trafic înghesuit?

186 Aceasta este cauza cu bisericile. Vedeti? Este adevărat. Acesta este motivul că noi avem o astfel de înghesuire denominațională. Aceasta este exact adevărat. Nimeni nu ajunge undeva, ei stau, certându-se.

187 Aici este Lumina lui Dumnezeu. Când Aceasta zice, "Mergi!" mergi. Când Aceasta zice, "Stop! Asta-i destul de departe!" atunci oprește. Asta-i adevărat. Acesta este pe ce suntem noi bazați, Aceasta, Cuvântul acela, nu ce a spus un grup de oameni sau vreo altă grămadă de oameni.

188 Isus a zis, "Aceste semne vor urma pe cei ce cred." Să mergem! "Mergeți în toată lumea, propovăduiți Evanghelia la orice făptură."

189 Voi știți, atât cât este de bună educația, dar Isus nu a cerut niciodată asta. Adevărat. Atât de bune cum sunt bisericile, clădirile, El nu a cerut niciodată asta. Atât de bune cum erau spitalele... Noi-bisericile construiesc spitale. Aceasta este bine, noi apreciem asta, dar El nu a cerut niciodată așa ceva.

190 El a zis Bisericii, "Propovăduiți Evanghelia." Și Evanghelia nu a venit numai prin Cuvânt, ci prin puterea și manifestarea Cuvântului. Pavel a spus așa. Atunci mergeți și manifestați Evanghelia. Oh, Doamne! Dacă ar fi fost așa...

191 Oh, noi trăim astăzi într-un timp când avem cei mai buni doctori pe care i-am avut vreodată. Noi avem cele mai bune medicamente din câte am practicat vreodată. Voi știți asta. Și noi îi salutăm pe acei oameni; noi ne rugăm pentru ei. Eu mă rog, și sper că și voi. Acei oameni, care cu înțelegerea lor de simțire... Ei au două simțuri prin care să lucreze, aceasta este văzul, și simțul, și ei-și auzul. Ei lucrează printr-un sunet al inimii, sau un-un simț al unei tumori sau ceva, sau privirea a ceva ce se poate vedea, o întindere a bolii, sau-sau ceva pe față care acoperă fața sau trupul pe undeva. Ei-ei lucrează asupra acelor lucruri (vedeți?), deoarece aceasta este... Ei încearcă să ia madicamente, și atât de mult cât va ucide boala, și apoi nu vă va omori pe voi, și-și așa mai departe. Ei nu o să... Aceasta este treaba lor ca să lucreze la asta. Iar noi apreciem aceasta; aceasta este foarte minunat.

192 Dar, noi avem cei mai buni doctori, cele mai bune medicamente, cele mai bune spitale, și mai multe boli decât am avut vreodată. Noi avem mai multă necredință din cât am avut vreodată. Da, domnule! Aceasta este exact.

193 Lucrătorii s-au organizat pe ei înșiși, și au mari denominațiuni, și luând înăuntru orice, și așa mai departe (și pentru orice doar să facă un membru în biserică); și ei sunt câștigați printr-un fel de seminar, ca un pui de incubator (și îi clocește printr-un-un șlefuitor care-i scoate afară în felul acesta), și uneori nu știu mai mult despre Dumnezeu cum nu știe un Hotentot despre o noapte Egipteană. Îi trec pe acolo în felul acesta, și... Vedeti acum. Înțelegeți?

194 Oh, ceea ce avem noi nevoie în bisericile noastre este un om care are un Absolut! Ce noi avem nevoie

într-o biserică Metodistă, biserica Baptistă, biserica Penticostală, biserica Presbiteriană este un Absolut-un om al lui Dumnezeu care va sta legat de Cuvânt și de Cristos, și să aducă acea adunare sub condiția de unde fiecare membru umblă în condiția Cuvântului, văzând acel Cuvânt manifestat, urmând, "Aceste semne vor urma pe cei ce cred, în toată lumea."

195 Ei zic, "Aceasta s-a terminat."

Isus a zis, "Mergeți în toată lumea; propovăduiți Evanghelia la orice făptură."

Noi nu am ajuns toată lumea încă, și este încă o cale lungă până la fiecare făptură. Cât de lungă? În toată lumea. La cine? La orice făptură. Ce se va întâmpla? "Aceste semne vor urma pe cei ce cred: În Numele Meu vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua în mână un șarpe sau vor bea ceva otrăvitor, nu-i va vătăma; dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor face bine."

196 Acesta este Absolutul care ține acolo, Cuvântul, acea Stea Polară, acea busolă care stă drept cu Acesta. Asta este ceea ce avem nevoie.

197 Dar noi am ieșit și am clădit instituții, am organizat poporul, am luat membri, și ne-am certat cu Bapțiștii (pentru că ei nu au crezut în felul în care am crezut noi) și cu Metodiștii (pentru că ei nu au crezut așa); și noi am clocit un seminar mai mare, și am zidit o biserică mai mare, scaune plușate mai bune, și o orgă mai mare, și așa mai departe, și o mulțime mai bine îmbrăcată; ei îl au pe primar și pe fiecare în biserică; și ce am obținut? Moarte cu grămada, legată la un absolut denominațional! Moarte! Oh, apăra-ne!

198 Dacă eu mor în căile mele, Absolutul meu este Isus Cristos; în Acesta cred eu. Dacă toți iasă afară... Cineva zicea-Doctorul Davis mi-a zis mie, "Billy, dacă tu predici un lucru ca acesta, tu o să-l predici stâlpilor din biserică."

199 Eu am răspuns, "Atunci eu voi predica Cuvântul lui Dumnezeu acestor stâlpi, deoarece Dumnezeu este în stare să ridice copiii lui Abraham și din acești stâlpi." Corect! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat!

200 A zis, "Tu crezi că ei te vor crede?"

Eu am zis, "Aceasta nu-i treaba mea. Treaba mea este să stau adevărat cu acel Cuvânt." Asta este drept.

A zis, "Tu crezi că ai putea să întâlnești o lume educată ca aceasta cu o teologie de-de vindecare divină?"

Eu am spus, "Aceasta nu este vindecarea mea Divină, ea este promisiunea Lui. El a fost Acela care a dat însărcinarea."

201 Oh, și-mi amintesc când a trecut El acolo jos în Lumina aceea mare, stând acolo pe fundul râului, în Iunie,

1933, când El a zis, "Cum-cum Ioan Botezătorul a fost trimis premergător înaintea primei veniri a lui Cristos, Eu te trimit pe tine cu un Mesaj către lume să fii premergător înaintea celei de a doua Venire a lui Cristos." Și aceasta a mers în jurul pământului când focuri de trezire au fost ridicate pentru cincisprezece ani pe aproape fiecare munte. Vindecare Divină de-a lungul națiunilor, și puterea, și restaurarea, și acum, eu cred că mesajul este gata să atingă apogeul final acolo, ca să producă o credință care va Răpi Biserica în Slavă; și Ea este așezată în Mesaje! Noi suntem într-adevăr în timpul sfârșitului. Noi am vorbit despre aceasta și câte altele, dar acesta a venit peste noi acum. Ascultați Mesajele! Da, domnule! Aici este unul! Asta-i adevărat!

202 Lumina roșie, după cum eu am spus, ea stabilește cazul! Asta este totul. Lumina roșie vă spune cine merge. Indiferent de ce ar spune cineva, aceasta este ce spune lumina roșie. Tu poți să ai într-adevăr o înghesuială de trafic dacă nu, dacă nu bagi în seamă lumina roșie. Trebuie să existe un absolut. Da, domnule!

203 Întocmai ca pentru Biserică, trebuie să existe un Absolut.

204 Către oamenii din biserică, voi trebuie să aveți un absolut. Dar astăzi fiecare biserică își are propriul ei absolut. Vedeți? Ei nu încearcă să ia...

"Noi Bapțiștii credem asta! "

"Noi Metodiștii credem asta!"

"Noi Presbi terienii credem asta!"

"Noi Penticostalii credem asta"

Asta este bine, dar de ce nu luați și restul din Acesta? Ce s-a făcut cu restul din Acesta?

"Noi Bapțiștii credem în scufundare."

205 Asta este bine; dar cum este cu Botezul cu Duhul Sfânt atunci? Cum este cu vorbirea în limbi? Cum este

cu darurile de vindecare? Cum este cu proorocia?
"Oh, nu! Noi nu; aceasta-aceasta a fost pentru altă epocă."

Oh, băietele!

Penticostalilor, voi ziceți, "Păi, noi credem în vorbirea în limbi ca dovadă."

Sigur, vorbirea în limbi este în ordine, dar asta totuși nu este dovada. Mulți oameni vorbesc în limbi (asta-i adevărat), și asta este cât merg ei de departe. Diavolul poate imita orice dar pe care-l are, orice dar care este în Biblie.

206 Pavel a zis, "Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și Îngerești; chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars ca jertfă; chiar dacă mi-aș vinde toate averile și aș hrăni pe săraci, și chiar dacă aș avea credință să mut munții; chiar dacă m-aș fi dus la seminar și aș fi învățat toată cunoștința care este de învățat, eu totuși sunt nimic."

207 Aceasta este Persoana lui Cristos. Cristos! Primiți-l pe El; și voi nu-l puteți primi pe El fără ca să primiți Cuvântul Lui. Cuvântul trebuie să vină mai întâi; apoi Viața vine în acel Cuvânt și manifestă acel Cuvânt.

208 Nu a spus Isus, "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu mă credeți pe Mine!" Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu fiind manifestat. Dumnezeu era în Cristos, împăcând, exprimându-se pe Sine însuși lumii, ceea ce era El. Acela era—acela era Absolutul. Acela era Absolutul Etern acolo.

Atunci voi ziceți, "Este acela Eternul, Frate Branham?"

Acela era! "Atunci ce este astăzi?"

Isus a zis, "Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el" – același Absolut. În ordine!

209 Fiecare are absolutul lui propriu. Oh, Doamne! Este la fel cum era în zilele Judecătorilor: fiecare om făcea ce era drept în proprii lui ochi. În zilele Judecătorilor fiecare om avea propriul lui-propriul lui absolut. El făcea doar ceea ce vroia el să facă, și în felul acesta este și acum. Fiecare om făcea ce era drept în ochii lui.

210 Acum, știți voi motivul pentru care au făcut ei așa în Judecători? Aceasta ar putea să vă șocheze puțin. Dar motivul că ei făceau așa în Judecători, era deoarece ei nu aveau nici un profet în zilele acelea la care să vină Cuvântul lui Dumnezeu, astfel că fiecare om putea să facă ce voia în proprii lui ochi.

211 Și aceasta este exact ce s-a întâmplat astăzi. Noi nu avem profetul în aceste zile de denominațiuni, dar Dumnezeu ne-a promis nouă unul. Vedeți, vedeți? El a promis. În zilele din urmă El va ridica și va trimite pe Ilie iarăși înapoi pe scenă, și el va întoarce inima copiilor înapoi la credința părinților-înapoi la Cincizecimea originală. Voi știți că El a spus aceasta!

212 Și eu știu că voi vă veți referi, așa cum a făcut-o El acolo la Ioan (dincolo în-și Matei capitoul al 11-lea versetul al 6-lea, eu cred că este) când ei au zis, „Cine credeți că era acest om, acest Ioan?"

213 El a zis, "Dacă voi puteți să primiți, el este acela despre care s-a vorbit, Iată că Eu vă trimit pe solul Meu înaintea feței Mele." Aceasta este Maleahi

3, nu Maleahi

4. Dar țineți minte, dacă aceasta era Maleahi

4, atunci Cuvântul nu s-a împlinit, deoarece El a zis că tocmai în acest timp lumea întreagă va fi arsă, și cei neprihăniți vor călca peste cenușa celor răi. Nu! Nu amestecați aceasta, fraților; faceți ca El să spună exact ceea ce El spune. Asta-i corect. El a promis aceasta în zilele din urmă, și acesta va fi tocmai între ei.

214 Țineți minte, când erau Judecătorii, fiecare om făcea în felul în care vroia. Nu a existat nici un om, nici un om nu a putut să facă acel Cuvânt viu. Acolo nu era nici un profet. Cuvântul lui Dumnezeu vine întotdeauna la profet (asta-i corect), și el este întotdeauna urât. Este doar un grup mic care îl iubește pe el! Și... Vedeți? Dar eu vreau să spun, că întotdeauna a fost așa.

215 Dumnezeu nu își schimbă felul Lui; El nu poate să se schimbe și să fie Dumnezeu. Dacă Dumnezeu spune vreodată ceva sau face ceva, El trebuie să o facă și data următoare. Când ajunge acea criză, dacă El nu acționează a doua oară în felul în care a acționat El prima dată, atunci El a acționat greșit prima dată. Și cine îl va acuza pe Dumnezeu că acționează greșit? Cine ești tu ca să aduci vină lui Dumnezeu? Aceasta a spus-o Isus: "Care dintre voi mă poate învinui pe Mine de păcat?"

216 Ce este păcatul? Necredința. "Acel care nu crede este deja condamnat."

217 "Cine dintre voi îmi poate arăta Mie că Eu nu am împlinit fiecare lucru pe care trebuia să-l facă Mesia?" Vedeți? Nimeni nu a scos un cuvânt. El avea; Mesia era un Profet, și El a dovedit că El era acela. Ei nu au mai avut un profet de sute de ani, de la Maleahi, și iată-l pe El apărând pe scenă. El era un mister pentru popor și o piatră de poticnire pentru biserica lor, pentru că El a zis, "Iată că Eu așez în Sion, o Piatră din Capul Unghiului, pe Unul prețios, încercat, oh, o piatră de poticnire. (Da!) Dar oricine se va încrede în El nu va fi dat de rușine." Asta-i adevărat. Acolo era El. Și ei... A împlinit Scriptura exact. Dar cei ce l-au crezut pe El aveau un Absolut.

218 Micuța Marta, când ea l-a văzut pe Lazăr ieșind din mormânt, ea știa Cine era acela. Chiar înainte ca Acesta să o facă, ea avea absolutul de a ști, "Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care era să vină în lume. Chiar și acum, deși fratele meu este mort, doar să spui cuvântul; Dumnezeu va face asta." Amin! Ea era absolut pozitivă. Asta-i adevărat.

219 Când El a zis aceasta (și ea a spus-o din toată inima), El a zis, "Unde l-ați îngropat?"

A zis, "Vino și vezi."

Iată-L stând acolo și având o vedenie, pentru că El a zis că, "Eu nu fac nimic până când Tatăl Meu îmi arată mai întâi." (Sf. Ioan 5:19).

L-au trimis de la-a plecat de la casa lui Lazăr. Ei au trimis după El să vină să se roage. El știa că Lazăr va muri; și după perioada de timp, El a zis, "Prietenul nostru Lazăr doarme."

220 Ei au zis, "El face bine!"

El a zis, "El este mort; și pentru binele vostru Eu sunt bucuros că Eu nu eram acolo." (Ei L-ar fi rugat să se roage pentru el.) Apoi El vine înapoi, și zice, "Dar Mă voi duce și-l voi trezi." Oh, Doamne! Nu, "Mă voi duce și să văd ce pot face," "Eu mă duc să-l trezesc." De ce? "Tatăl Mi-a arătat deja ce să fac."

A mers jos la mormânt. Acolo stătea un Om; acolo stătea Dumnezeu în trup, care ar fi putut să spună pietrei, "Dizolvă-te !" și aceasta s-ar fi dizolvat; dar El le-a zis acelor femei, acelor micuțe femei sărace, femei tinere micuțe, a zis, "Luați piatra la o parte!"

221 Și voi de asemenea aveți ceva de făcut. Vedeți? Și ei au rostogolit piatra la o parte; și li s-a făcut greață, că el mirosea așa de rău. Iată-l pe El stând acolo. Oh, Doamne! Eu îl pot vedea pe El îndreptându-și fragila lui statură (deoarece Biblia zice că acolo nu era frumusețe ca noi să-l dorim pe El; El nu era prea mult ca să-l privești. Vedeți?)

222 Tocmai ca David. El a fost ales rege când el era doar un micuț roșcovan. Vedeți? Toți acei flăcăi mari ziceau, "Nu va arăta el drăguț cu o coroană pe capul lui?"

223 "Ia-l pe fiul ăsta mai mare," a zis Isai.

Samuel a zis, "Dumnezeu l-a refuzat pe el." Și-a adus pe toți fiii lui.

Și a zis, "Nu mai ai tu și pe altul?"

"Noi avem unul, dar el nu ar arăta ca un rege. Păi, el este un micuț, cu umerii plecați, un flăcău roșcovan."

224 "Du-te și adu-l." Și îndată ce a venit el pășind înaintea aceluia profet, Duhul a căzut peste el. El a alergat cu acel ulei și l-a turnat pe capul lui, zicând, "Acesta este regele vostru." Asta este! Da, domnule!

225 Și Isus stătea acolo cu umerii plecați, probabil, încărunit când El nu avea încă treizeci de ani. (Biblia spune că El ar fi putut arăta cam de patruzeci de ani.) Iudeii ziceau, "Tu ești un om care nu ai nici peste-pestecincizeci de ani, și tu zici că l-ai văzut pe Abraham?"

226 El a zis, "Înainte ca să fie Abraham, Eu sunt." Doamne, oh, Doamne! Sf. Ioan 6.

227 Atunci noi ajungem să aflăm, că aici stătea El lângă mormânt. El știa că vedenia aceea trebuia să vină la El, știa că trebuie să fie. "Luați piatra la o parte!" El putea, înfășurat în haine de mormânt, fiind mort de patru zile; nasul îi căzuse deja înăuntru, într-un timp atât de lung.

228 Iată-l pe El stând acolo; și-a îndreptat micuțul Lui trup, "Eu sunt Învierea și Viața! Cel ce crede în Mine; chiar dacă ar fi el mort, totuși el va trăi." Spuneți-mi mie un om care ar putea face o declarație ca aceasta! "Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată! Crezi tu aceasta?"

229 Ea a răspuns, "Da, Doamne!" Deși El a refuzat-o, în aparență, când ea l-a chemat, El nu s-a dus, ea l-a chemat din nou; El nu s-a dus. Dar ea spune aici, "Eu știu că Tu ești Cristosul care trebuia să vină în lume."

230 El a zis, "Lazăre, vino afară!" Și un om care era mort de patru zile... De ce? Ce? Cristos avea Absolutul. El a văzut vedenia; aceasta nu putea da greș. Asta-i adevărat. Ea nu putea să dea greș! El era absolut sigur.

231 Și Marta era absolut sigură! Dacă ea l-ar fi putut face pe El să recunoască ce credea ea despre El de a fi, ea ar fi primit ceea ce a cerut! Corect! Iată-l acolo, Absolutul; acesta s-a legat cu Cuvântul; și asta era totul.

232 Fiecare om în ziua de azi face în ochii lui proprii ceea ce i se pare că este bine, deoarece nu există profet.

233 Uitați-vă în zilele Judecătorilor. Priviți aceasta! În zilele când (eu cred că acesta era Ilie sau Elisei, unul. Da!) pruncul mort... Femeia Sunamită, ea a făcut...

234 Ilie era omul lui Dumnezeu pentru ziua aceea, nu doar vreun învățător bun și inteligent. Păi, el era un bătrân care cutreiera înainte. Erați voi... Numai să fi venit la-să fi venit la ușa ta astăzi probabil că l-ai fi alungat. O națiune întregă l-a urât pe el. Izabela și toți ceilalți îl urau, deoarece ea-s-a așezat în Casa Albă și a făcut ca toate femeile să facă așa cum făcea ea; și toate aveau modelul după ea; și-și Ahab era sucit-capul lui era sucit prin puterea ei. Noi nu am greșit prea mult în ziua de azi, că doar este cam la fel; și acolo-acolo s-a ajuns. Ei erau cu totul în popularitate și toți-ei erau plini de sine.

235 Dar acea bătrână micuță Sunamită (nu femeie Sunamită ci micuță-da, eu cred că era Sunamită), când a venit ea și a văzut că puterea aceea era în Ilie, ea a zis, "Eu pricep că el este un om sfânt." Și când acel prunc era întins mort, ea a zis, "Înhamă catârul și nu te opri!" Ea a plecat acolo sus... Ea știa... Mie îmi place asta, felul în care a venit ea; ea a ajuns la absolutul ei, la stâlpul ei de legătură.

236 Ilie a zis, "Iată pe Sunamita venind. Ea se jălește, dar eu nu știu ce nu-i în regulă." (Vedeți, Dumnezeu nu arată slujitorilor Lui totul, ci numai ce vrea El ca ei să știe.) Așa că el a zis, "Inima ei este întristată, dar eu nu știu de ce." Și a zis, "Fugi, și află, Ghehazi, și vezi care-i necazul."

237 El a zis, „Este totul bine cu tine? Este totul bine cu bărbatul tău? Totul este bine cu fiul tău?” Priviți la ea. Oh, Doamne! Asta este. Ea a zis, "Totul este bine." De ce? Ea a venit la absolutul ei. "Totul este bine." Și ea a îngenunchiat... A căzut mai întâi la picioarele lui, și Ghehazi a ridicat-o sus. Aceasta nu este drept înaintea stăpânului lui, și a ridicat-o sus; și ea a început să-i spună.

238 Acum, el nu avea nici un absolut acum. El știa că avea putere prin vedenie ca să-i dea ei copilul, dar acum, ce putea el să facă? El și-a luat toiagul și s-a dus jos în odaie, a pus-a închis toate ușile, a trimis pe toți ceilalți afară. El a umblat prin odaie în sus și-n jos. El a'Zea un Absolut dacă el ar putea doar să intre în contact cu El. Înainte și înapoi, în sus și-n jos în odaie. Oh, Doamne! Direct a simțit cum l-a atins ceva; el s-a întins peste copil, s-a ridicat iarăși sus, și s-a îndepărtat. Copilul s-a mișcat cumva, și s-a încălzit. El s-a ridicat înainte și înapoi; el nu a obținut un contact bun cu Absolutul. "Ce era aceasta, Doamne? Ce mi-ai spus Tu să fac?"

239 Fără îndoială că atunci când el s-a întors, el a văzut o vedenie: acel băiețuș alerga jucându-se, sărind coarda, ceva de felul acesta-jucându-se. El s-a aruncat peste copil; el și-a pus nasul peste nasul lui, buzele lui peste buzele acestuia; și Puterea lui Dumnezeu a înviat copilul la viață. Ce era aceasta? Absolutul femeii era un profet; Absolutul profetului era Dumnezeu. Și împreună cu Cuvântul, "Eu sunt Învierea și Viața, puterea lui Dumnezeu, Creatorul" ... ? ... Ea a înviat iarăși, copilul.

240 Sigur! Motivul că fiecare om acționa în propriul său fel, era deoarece ei nu aveau nici un profet la care să vină Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul și profeții lipseau în zilele acelea.

241 Oh, eu am văzut aceasta la convertirea mea, despre ziua în care trăim noi. Eu sunt atât de bucuros că Dumnezeu m-a apucat pe mine înainte să mă apuce biserica. Eu probabil că aș fi fost un infidel (da, domnule!), eu-în toată această conglomerare de murdărie cu fiecare. "Păi, vino aici și înrolează-te cu ai noștri. Și dacă nu, păi, tu îți poți lua scrisoarea și înrolează-te cu cealaltă." Oh!

242 "Nu ai vrea să-ți aduci scrisoarea în părtășia noastră?"

Eu cred că există o singură scrisoare; aceasta este când Cristos îți scrie numele în Cartea Vieții Mielului. Aceasta este singura în care este acesta.

243 Când eu văd toate denomiuniunile... Obârșia noastră este Irlandeză, care era înainte Catholică, și eu am văzut că aceasta era coruptă și putredă. Eu am mers la o anumită biserică denomiunională aici în oraș; ei au zis;

"Oh, noi suntem calea, adevărul, lumina; noi avem totul."

244 Eu m-am dus la o alta în New Albany. "Oh, Doamne! Oamenii ăia de acolo habar nu au despre ce vorbesc."

Catolicii zic, "Voi toți sunteți greșiți." Eu mă gândeam, "Oh, Doamne!"

Eu mă jucam cu un băiețuș Luteran, și mă gândeam-un micuț Luteran German; eu m-am dus la el și am zis, "Unde mergi tu la biserică?"

245 "Eu merg la biserică aceea."

Eu am mers acolo, și am aflat că ei spun că ei sunt calea. Și m-am dus la Fratele Dale, la biserică Baptistă Emanuel, sau Prima Baptista; ei ziceau, "Aceasta este calea."

246 Atunci m-am dus acolo la biserică Irlandeză, și ei ziceau, "Dar aceasta este calea."

"Oh, Doamne! Eu sunt atât de încurcat; eu nu mai știu ce să fac. Dar eu vreau să fiu corect!" Eu nu știam ce să fac, și nu știam cum să mă pocăiesc. Eu am scris o scrisoare. Mă gândeam, "Eu l-am văzut pe El în pădure." Eu i-am scris Lui o scrisoare; eu am zis: "Scumpe Domnule, Eu știu că Tu treci pe aici pe acest drum, deoarece eu stau aici să vânez veverițe. Eu știu că Tu vii pe aici, și eu știu că Tu ești aici. Eu vreau ca Tu... Eu vreau să-ți spun Ție ceva..."

247 Mă gândeam, "Acum, stai puțin. Eu-eu nu am văzut niciodată pe cineva... eu vreau să vorbesc cu ei; eu-eu vreau să vorbesc cu ei. Eu-eu vreau să vorbesc cu El." Mă gândeam, "Păi acum, eu nu știu cum să o fac."

248 Și am ieșit afară în șopru și am îngenunchiat, era apă, umed și mașina veche tamponată stătea acolo. Și eu am zis, "Eu cred că am văzut un tablou... Eu cred că ei și-au pus mâinile lor așa," și m-am pus jos. Și am zis, "Acum, ce o să spun eu?" Am zis, "Există o Cale de a se face aceasta, și eu nu știu. Eu știu că există o cale de a te apropia de orice, dar eu nu știu..."

249 Am zis (am să-mi pun mâinile așa)-și am spus, "Scumpe Domnule, eu doresc ca Tu să vii și să vorbești cu mine pentru un moment. Aș vrea să-Ți spun cât sunt eu de rău." (Mi-am ținut mâinile așa.) Și am ascultat. Oamenii ziceau... Dumnezeu mi-a vorbit, și știam că El mi-a vorbit, deoarece eu am auzit Aceasta când eram copil, spunându-mi să nu beau și altele. El nu mi-a răspuns.

250 Am zis, "Poate că trebuia să-mi pun mâinile în felul acesta."

Așa că am spus, "Dragă Domnule, eu-eu nu știu exact cum să fac aceasta, dar eu-eu mă încred că Tu vei... Vrei Tu să mă ajuți?"

251 Și fiecare predicator spunându-mi să vin să mă înrolez cu ai lor, și să se ridice și să spună că l-au primit pe Isus Cristos, și ei cred că Isus ar fi Fiul lui Dumnezeu. Dracii cred același lucru, așa că mă gândeam, "Eu-eu trebuie să am ceva mai bun decât aceasta." Așa că eu ședeam în felul acesta.

252 Eu am citit unde Petru și Ioan au intrat pe poarta numită Frumoasă, și acolo era un om olog din pântecul mamei sale. I-a zis, "Aur și argint eu nu am, dar ceea ce am..." Eu știam că eu nu aveam asta.

253 Așa că eu încercam să-să aflu cum să fac; eu nu știam cum să mă rog. Mi-am aranjat mâinile; apoi m-am întins jos așa. Desigur că, Satan a venit pe scenă atunci, și a zis, "Tu vezi? Tu ai așteptat prea mult. Tu ai deja douăzeci de ani; nu mai este nevoie să mai încerci acum. Tu ai făcut..."

254 Atunci am devenit răvășit și am început să plâng. Și apoi, când într-adevăr am fost frânt de tot, am zis, "Eu am să vorbesc. Dacă Tu nu îmi vorbești, eu am să-ți vorbesc Ție oricum." Așa că eu-eu am zis, "Eu nu sunt bun; mi-e rușine de mine însumi! Domnule Dumnezeu, eu știu că Tu mă auzi pe mine pe undeva. Mă auzi Tu? Mie mi-e rușine de mine însumi; îmi este rușine că te-am neglijat pe Tine!"

255 Cam la timpul acela m-am uitat în sus, și un simțământ ciudat a trecut peste mine. Aici a venit o Lumină mișcându-se prin camera și a format o cruce, așa; și un Glas pe care nu l-am auzit în viața mea, a vorbit. Eu m-am uitat la Acesta, eram rece peste tot, amorțit de frică. Nu puteam să mă mișc. Am stat, și m-am uitat la Acesta, și Acesta s-a îndepărtat.

256 Eu am zis, "Domnule, eu-eu nu înțeleg limba Ta." Am zis, "Dacă Tu nu poți să vorbești limba mea, și eu și eu nu o înțeleg pe a Ta... Și dacă Tu m-ai iertat, eu știu că eu ar trebui să fiu recunoscut în crucea aceea acolo, că pe undeva-păcatele mele ar trebui să fie așezate acolo. Și dacă-și dacă Tu vrei să mă ierți pe mine, doar sa vii

înapoi și să vorbești în propria Ta limbă. Eu voi înțelege prin aceasta, dacă Tu nu poți să vorbești limba mea." Eu am zis, "Tu permite doar ca Acesta să vină iarăși înapoi."

257 Și iată-L iarăși acolo. Oh, Doamne! Acolo am obținut un Absolut. Amin! Da, domnule! Am simțit ca și cum o-o greutate de patruzeci de tone s-au ridicat de pe umerii mei. Când am pășit prin acel culoar din scânduri, nici nu puteam să ating pământul.

258 Mama a spus, "Billy, tu ești emoționat."
Eu am zis, "Nu, Mamă, eu nu știu ce s-a întâmplat."

Acolo în spate era o linie de cale ferată; eu fugeam în jos pe acea linie ferată sărind în aer cât de tare puteam. Eu nu știam cum să dau avânt simțurilor mele. Oh, dacă știam cum să strig! Eu am strigat, dar în felul meu. Voi vedeti?

259 Ce era aceasta? Eu mi-am ancorat sufletul într-un Cer de Odihnă. Asta a hotărât-o; acesta era Absolutul meu. Acolo am găsit eu ceva, nu vreun mit, nici vreo idee. Eu vorbisem cu Omul. Eu vorbisem cu acel Om care mi-a spus să nu beau niciodată, să nu fumez, să nu fac ceva care m-ar întina-cu femei și așa mai departe; că atunci când voi fi mai în vârstă va fi pentru mine o lucrare de făcut. Eu l-am contactat pe El, nu biserica; eu l-am contactat pe El-pe El! Da, domnule! El era Acela.

260 Ca cineva aici jos la Kiwanis sau-vorbea nu demult...
Imediat după Primul Război Mondial (Fratele Funk stătea acolo, fiind un soldat)-el a zis că el era... (aceasta sună puțin-un fel de glumă. Acesta nu este un loc pentru glumă, dar iată ce a zis el. El era aici în New Albany.) El a zis, "Căpitanul ne-a scos afară, și a zis că întreaga țară este invadată de Japonezi. Măine, Băieți, noi vom intra; noi trebuie să-i luăm." El a zis, "Țineți minte, băieți, că mulți dintre noi care stăm aici astăzi nu vor fi acolo mâine. Ei nu vor fi aici mâine; noi vom merge înăuntru, dimineată la ziuă. Și a zis, acum, fiecare mergeți la religia voastră."

261 Omul acesta a zis, "Și eu nu am avut nici un fel de religie." A zis, "Am zis..." A zis, "Eu stăteam acolo, și toți ceilalți..." Și a spus, "Iată că vine un capelan, care a mers încolo; un Protestant s-a dus pe dincolo, și Iudeul s-a dus încoace, și un Catholic s-a dus încolo cu capelanul lui." Și a zis, "Eu stăteam acolo."

262 Și a zis, "Comandantul mi-a spus, a zis, băiete, ar fi bine ca tu să mergi la religia ta."
El a răspuns, "Eu nu am nici una."
El i-a zis, "Mai bine procură-ți una, deoarece tu o să ai nevoie de una imediat; eu sunt sigur."

263 Și a zis că tocmai în timpul acela, el a văzut o mulțime care treceau și erau Catolici. A spus că el a mers acolo și i-a spus preotului, "Ai putea să-mi dai și mie ceva religie?"

264 Și el i-a zis, "Vino!"
Și a zis, "El a intrat înăuntru și a făcut din mine un Catholic." (Și acolo în New Albany era John Howard și o mulțime de adevărați Catolici regali șezând acolo, știți voi, când băiatul ăsta povestea aceasta.) Și el a zis-el a zis, "În ziua următoare în timpul luptelor..." El vorbea despre, oh, cum era și zicea (el este un tip mare înalt, voi știți)-și a zis că ei au ajuns corp la corp. Și se înjunghiau cu cuțitele, și zbierau, și tăiau, și spintecau. Și a zis că liniile s-au răsucit, și ei s-au înconjurat unii pe alții. Japonezii i-au lăsat să pășească drept în aceasta, așa, și mitralierele acelea mari trăgând din ambele părți-o luptă corp la corp.

265 Și a zis, "Direct, m-am oprit așa..." Și a zis, "Toate, zbierătele și mișcările acelea, nici nu puteai să te auzi pe tine însuși." A zis, "Acolo era sânge." Și a zis, "M-am uitat, și acesta era sângele meu!" A zis, "M-am uitat Acolo era o gaură în coasta mea." Și a zis, "Acela era sângele meu." Și a zis, "Eu ... Voi știți, eu... eu... eu..."

266 Și un adevărat... Și, prieten Catholic, eu spun aceasta pentru-pentru că este comic. Dar un adevărat, Catholic roial a zis-a zis, "Ai spus tu Ave Maria.?"

267 El a zis, "Nu, domnule!" A zis, "Acesta era sângele meu. Eu nu am vrut nici o secretară. Eu am zis, Eu vreau să vorbesc cu Omul principal." Și a zis, "Acela era-acela era sângele meu."

268 Și eu cred că acela cam este felul în care este. Da, domnule!
Așa merge asta. Noi trebuie să avem un stâlp de legătură, un Absolut.
"Eu nu am avut timp pentru secretara Lui," a zis el, "Eu am vrut să vorbesc cu El."

269 Și aceasta este, frate. Când un om vine la Cristos, tu nu vrei să iei cuvântul vreunui predicator, cuvântul vreunei secretare, sau oricine altul. Voi Protestanților, nu luați asta, aceea sau cealaltă; mergeți la acel Absolut până când sunteți ancorați acolo prin nașterea din nou, fiind născuți din nou, și umpluți cu Duhul Sfânt, și vedeți Biblia fiind manifestată în umilință și dragoste prin viața voastră. Oh, atunci acesta este Absolutul vostru. Da, domnule!

270 Eu citesc în Cuvânt unde El este Cuvântul. Când biserica Germană a zis, "Aceasta este așa," și Metodistul, și Baptistul, și Catolicul... Dar eu citesc în Cuvânt, unde El a zis, "Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu vor birui împotriva Ei."

271 Ascultați acum, în încheiere. Acum, Protestanții zic... Acum, Catolicii zic că El a zidit-o pe Petru. "Tu ești Petru, și pe această piatră..." Nu, El niciodată! Dacă aceasta era, ea a alunecat imediat. Ei au zidit-o pe un om. Ce a făcut El?

272 Protestanții zic că El a zidit-o pe El Însuși. Nu! El nu a făcut-o! El nu a zidit-o pe El Însuși. Ce a făcut El?

"Ce zic-Cine zic oamenii, despre Mine, Fiul omului, că sunt?"

Și unii au zis, "Tu ești Ilie, și Moise."

El a zis, "Dar ce ziceți voi?"

Petru a zis, "Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu."

Urmăriți cuvintele acum, "Binecuvântat ești tu, Simone, fiul lui Iona; căci nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta ție (tu nu ai învățat aceasta de la vreun preot; tu niciodată nu ai învățat aceasta la vreun seminar), ci Tatăl Meu care este în Ceruri ți le-a descoperit. Și pe această piatră (descoperirea spirituală a Cuvântului), Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor putea birui pe Aceasta."

273 Eu mă gândeam, "Doamne, asta este." Eu am citit aici în Cartea Apocalipsa, capitolul 21-capitolul 22, unde zice El, "Oricine (acesta este întregul lucru) – oricine va injecta ceva la Aceasta; oricine va scoate ceva din Aceasta (va nega că Este așa), sau oricine va încerca să o facă un pic mai bună, să o șlefuiască pentru ziua aceasta; oricine va adăuga sau va scoate, i se va lua, partea lui, din Cartea Vieții."

274 Eu am zis, "Atunci aceasta este tot ceea ce am nevoie, Doamne, ca să cred Aceasta. Și în Aceasta, acea cruce acolo, a venit Cristos." Aceasta este desăvârșită în întregime, fiecare Cuvânt pe care l-a spus El vreodată. Ia Cartea în mâna aceasta, istoria în mâna așa, și se dovedesc drept în jos, perfect. Și am zis, "Atunci, Doamne, primește-mă!" Și atunci, eu l-am primit pe Cristos, pe Duhul Sfânt, în inima mea, Absolutul meu. Acesta nu am fost eu.

275 Eu eram odată bolnav când mi-am pierdut soția; mi-am pierdut bebelușul; oh, mi-am pierdut pe tatăl meu, și mi-am pierdut pe fratele meu, și mi-am pierdut pe cumnata mea. Și Billy zăcea, trăgând să moară, și când eu eram aproape dus... mergeam în sus pe drum plângând, mergeam la mormântul ei, (și al ei și al bebelușului, căci bebelușul era în brațele ei) – mergeam la mormânt. Pășeam în sus; Dl. Isler (obișnuia să vină aici și să cânte la instrument, voi știți, Senatorul statului Indiana), el venea în sus pe drum. El s-a oprit, și a alergat acolo și și-a pus brațele în jurul meu (aceasta era după inundația din

1937); el a zis, "Unde mergi, Billy? Acolo sus?"

Și eu am zis, "Da!"

El a zis, "Ce vei face tu acolo?"

Eu am zis, "Eu voi asculta la un porumbel bătrân." Am zis, "Eu ședeam acolo lângă mormântul copilului și al ei. Un porumbel bătrân vine acolo jos, și el îmi vorbește."

276 "Oh," a zis el, "Billy!"

Eu am zis, "Da! Eu aud șoapta frunzelor când se freacă. Acestea îmi cântă muzică pentru mine, Domnule Isler."

A zis, "Ce fel de muzică cântă acestea?"

Eu am zis,

Există o țară dincolo de râu

Pe care ei o numesc dulce pentru totdeauna,

Și noi ajungem pe malurile acelea doar prin decretul credinței;

Unul câte unul cucerim portalul,

Ca să locuim acolo cu nemuritorii.

Când într-o zi suna-vor ei acele clopoțele de aur pentru tine și pentru mine.

El a zis, "Billy, eu vreau să te întreb ceva." El a zis, "Ce înseamnă acum pentru tine Cristos? Ce înseamnă Cristos pentru tine?"

277 Eu am zis, "El este Viața mea, al meu Total. El este tot ceea ce am, D-le. Isler. El este Ultimatul meu; El este totul de care pot să mă țin."

278 De ce? Acolo s-ar fi întâmplat ceva. Pe această piatră...

279 A zis, "Eu te-am văzut stând aici la colț și predicând până când se părea că vei cădea jos mort. Eu te-am văzut la toate orele nopții, în susul și-n josul străzii făcând vizite la bolnavi. Și după ce El ți-a luat propria ta soție și propriul tau bebeluș, tu încă îl servești pe El?"

280 Eu am zis, "Dacă El mă ucide, totuși am încredere în El." De ce? Ancora mea se ține în voal; eu aveam un Absolut. Eu m-am legat pe mine însumi de Cuvântul Lui, și Cuvântul Lui mă ținea. El este Absolutul meu. Eu am aflat că toate celelalte lucruri pot da greș, dar Cristos nu dă greș niciodată.

281 Biserica Catolică îl are pe papa ca absolut; Protestanții îi au pe episcopii lor, și crezurile lor, și pe supraveghetorii lor generali, dar eu, ca Pavel...

282 Aveți creioanele voastre? Puneți jos ceva! În... Pavel a spus în Fapte capitolul 20 versul 24, "Pe mine nu mă mișcă nici unul din aceste lucruri."

283 Oh, ei pot avea crezurile; voi puteți avea orice vreți, dar acele lucruri nu mă mișcă pe mine!

284 Eu mi-am ancorat sufletul într-un cer de odihnă,
Ca să nu mai străbat mările sălbatice (eu nu știu unde sunteți, încoace, sau încolo);
Ispita poate izbi peste furtunosul sălbatic adânc, (Toate se pot răsturna)
Dar în Isus eu sunt în siguranță pe veci.
Da! Nici unul din aceste lucruri nu mă mișcă, căci eu sunt legat de o Ancoră.
"Oh, de când l-am întâlnit pe El," a zis Pavel, "pe acel drum, am fost legat de o Ancoră. El m-a întors roata; El m-a pornit înapoi îndreptat." Țineți minte, că și Pavel a aparținut unei organizații (cea mai mare din țară), dar el a ajuns să fie legat de Absolut.

285 Ascultați! Eu vreau să vă spun ceva. El a avut un scop în a mă salva pe mine; El a avut un scop în a vă salva pe voi. Și eu sunt hotărât, prin voia Lui, să o fac, să nu adaug nimic la Acesta sau să scot din Acesta (Apocalipsa 22:19, dacă vreți să vă notați aceasta). În ordine! Oricine scoate ceva... eu sunt hotărât (eu mă pregătesc să părăsesc biserica, și voi știți aceasta), și astfel eu sunt hotărât să rămân doar cu această Evanghelie cât timp trăiesc, cu ajutorul lui Dumnezeu.

286 Țineți minte! Aici este har. Acolo erau cu milioanele care mureau în păcat când m-a salvat El pe mine. Cine eram eu ca El să mă salveze? El avea un scop ca să mă mântuiască pe mine, și eu sunt hotărât ca să duc la îndeplinire acel scop. Mie nu-mi pasă; s-ar putea ca sfârșitul meu să fie foarte curând de acum; dar orice ar fi, eu încă sunt ancorat. Niciodată nu s-a schimbat.

287 Dl. Isler mi-a spus în ziua aceea, mergând pe drum; el a zis, "Billy, în toate aceste necazuri tu ți-ai ținut religia?"

288 Eu am zis, "Nu, domnule, ea m-a ținut pe mine." Vedeți, vedeți? Ancora mea a ținut. Asta-i adevărat. Nu eu am ținut-o; ci ea m-a ținut pe mine. Eu nu pot s-o țin; nu există nici o cale ca eu să o pot face, ci aceasta mă ține pe mine. Asta este.

289 El a avut un scop în a mă salva pe mine. Acolo erau cu milioanele în păcat când eu am venit la El, dar El m-a mântuit. El a avut un motiv să facă așa. Moartea lui Cristos era un Absolut la frica de aceasta.

290 Moartea lui Cristos a rezolvat întrebarea. Când acea albină a morții l-a înțepat pe El și a ancorat acel țepuș... Voi știți, o albină-o insectă care are un ac, dacă aceasta ancorează vreodată acel ac în-destul de adânc, când se retrage, aceasta trage acul afară din ea. Moartea întotdeauna are un țepuș.

291 Moartea întotdeauna avea un țepuș, și într-o zi când acel-mergea în sus pe Calvar, și zgrunțurii acelor

pietre, sângele stropind peste pietre... Când acesta a atins țărâna pe Calvar, mergând la Golgota, partea din spate a crucii se târa pe urmele pașilor însângezați ai aceluia trup micuț, și plâpând mergând, marșăluind înainte (și ei biciuindu-L și îmboldindu-L pe El așa cum urca El pe deal); dar El avea un Absolut. El știa unde stătea El, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu a spus prin David, „Eu nu voi lăsa pe Cel sfânt al Meu să vadă putrezirea; și nici nu voi lăsa Eu sufletul Lui în iad.”

292 El știa că putrezirea se așează în șaptezeci și două de ore; El a zis, "Distrugeți acest templu, și Eu îl voi ridica iarăși în trei zile." El avea un Absolut!

293 Acolo mergea El în sus pe deal batjocorit, scuipat de către soldații beți, care i-au pus o zdreanță în jurul feței Lui, și L-au lovit peste cap, zicând, "Tu ești un profet, spune-ne cine te-a lovit!" Acolo mergea El în sus pe deal în rușine și dizgrație să fie-cu hainele Lui smulse de pe El, disprețuind rușinea, atârând pe cruce înaintea oamenilor, gol; murind în dizgrație Romană sub pedeapsa capitală a guvernului, un Om care nu a făcut nimic.

294 istorioară spunea odată că Maria Magdalena a fugit afară și le-a spus, "Ce a făcut El? I-a vindecat pe bolnavii voștri, a înviat morții, și a adus eliberarea celor care erau-captivi. Ce a făcut El?"

295 Și un preot a lovit-o peste gură, încât i-a țâșnit sângele, și a zis, "Veți asculta voi de ea sau de marele vostru preot?" Oh, acea lume denominațională; ea este un blestem pentru toată aceasta. Asta este. Iat-o acolo.

296 Și ei L-au luat înainte. Dar așa cum El mergea sus pe deal târând... Diavolul întotdeauna s-a îndoit de aceasta, El fiind ceea ce El era. I-a zis, "Dacă tu ai fi Fiul lui Dumnezeu, transformă aceste pietre în pâine. Tu pretinzi că poți să faci minuni. Dacă tu ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să fie transformate în pâine."

297 Același diavol vechi trăiește și astăzi. Adevărat. "Dacă tu ești un vindecător divin, aici este bătrânul John Așa-și-Așa șezând aici la colț; eu știu că el este olog; vindecă-l!" Nu știți voi că acesta-i același diavol vechi?

298 Isus a zis, "Eu fac doar..." Priviți! El a trecut pe la bazinul din Betesda, unde ședea acolo cu miile, șchiopi, orbi, paralizați, și uscați, și s-a dus la un om care putea să umble. El putea să se miște în jur; el s-ar fi putut să aibe boala de prostată. Orice era, acesta era în urmă (el avea boala de treizeci și opt de ani). El zice, "Când să intru eu în bazin, cineva mi-o ia înainte." El putea să umble. I-a lăsat pe toți cei ce erau întinși acolo, și s-a dus tocmai la acela, și l-a vindecat. De ce?

299 El a spus că El știa că acesta era în starea aceea. Atunci ei i-au zis Lui, întrebându-I, când l-au găsit pe El (Sf. Ioan

5); El le-a zis, "Adevărat, adevărat Eu vă spun, că Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci ceea ce vede pe Tatăl făcând..." Acolo este Absolutul Lui. Acesta încă este Absolutul.

300 Stând acolo în Finlanda în ziua aceea, și băiețașul acela stătea întins acolo, și eu am pășit în jurul lui cum stătea întins acolo mort (era mort de o jumătate de oră. Voi ați citit în carte) ... Eu am început să plec; cineva a pus mâinile peste mine. M-am întors roata; mă gândeam, "Ce era asta?" Și m-am uitat iarăși. Eu ma gândeam, "Stai puțin! M-am uitat aici pe ultima foaie din Biblie, "Și se va întâmpla, că un băiețaș cam în vârstă de nouă ani... El va fi omorât de un automobil. Acolo va fi un șir lung de verdeață, pietre răscolite acolo; mașina va sta de-a latul drumului, tamponată. El va avea ciorapi lungi-până sus, o tunsoare scurtă; și micuții lui ochi vor fi dați pe spate; oasele în trupul lui vor fi rupte."

301 Eu m-am uitat; mă gândeam, "Oh, Dumnezeule!" Eu am spus, "Stați liniștiți cu toții! (Primarul orașului era acolo.) Eu am zis, "Dacă băiatul acesta nu este în picioare în două minute de acum, atunci eu sunt un profet fals. Atunci mă puteți alunga din Finlanda." Cu certitudine! "Dar dacă aceasta este așa, atunci voi datorați viețile voastre lui Cristos." Asta-i adevărat. Ei au stat liniștiți.

302 Eu am zis, "Tată Ceresc, acolo peste ocean, cu doi ani în urmă, Tu ai spus că acest băiețaș va fi întins aici..."

Acolo era Fratele Moore și Fratele Lindsay, și toți ceilalți uitându-se la aceasta. Și peste tot, ei au avut aceasta scris pe foaie în Biblie; și mii de Biblii de-a lungul țării aveau aceasta notat în ea. Ce era asta? Un Absolut.

303 Tatăl a arătat ce va avea loc. Nu exista frică deloc stând acolo-Absolut. Sigur, că el va învia.

Tocmai acolo în Finlanda, unde mii de oameni veneau în fiecare seară (și trebuind chiar să-i scoată pe unii din ei afară și să-i lase pe ei să fie-să-i așeze; să-i scoată afară și să-i lase pe alții înăuntru în locul lor), acolo stătea el cu... Toți acei-oameni m-au iubit; și ei au văzut făcându-se vindecări, dar aici era întins un copil mort. Ce era Absolutul? Vedenia. "Eu fac ce spune Tatăl să fac. Acela care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el." Iată Absolutul vostru.

304 Eu am zis, "Moarte, tu nu poți să-l ții mai mult; Dumnezeu a vorbit! Vino înapoi; renunță la el!" Și băiețașul a înviat și s-a uitat înjur așa; și oamenii au început să leșine și câte și mai câte.

305 Acolo este, scris acolo și semnat chiar de primarul orașului, și de către un notar public. Asta-i adevărat! Ce este aceasta? Un Absolut. Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Dacă aceasta nu este același Dumnezeu care a oprit femeia din Nain cu-s-o poarte pe ea cu fiul ei.

306 Când murea cineva în zilele acelea, ei îi puneau imediat în mormânt; ei nu-i lăsau întinși acolo; ei îi puneau în mormânt. Există același Isus Cristos ieri, azi, și în veci. Da!

307 Uitați-vă acolo jos în Mexico când acel băiețaș (unii din voi așezați aici-șed aici), și bebelușul acela (doctorul a semnat o declarație; aceasta era scrisă în Christian Business Man), că bebelușul a murit în dimineața aceea la ora nouă, și aceasta era la ora zece în seara aceea. Și femeia aceea micuță nu a fost liniștită. Billy stătea acolo, fiul meu, încercând să o pună înapoi, și el avea... Păi, ei, bănuiesc că aveau acolo două sute de ușieri stând acolo; și ea s-a cățarat peste ei. Cu o seară înainte, acel om orb și-a căpătat vederea; și ea știa. (Ea era Catolică.) Dar în final, eu am zis, "Du-te, Frate Moore, și roagă-te pentru ea, deoarece bebelușul acela..." Ploua, de turna în jos, și ei stăteau acolo de dimineață devreme (afară în arena aceea de tauri). Și eu am zis... (M-am lăsat în jos pe frânghie ca să ajung la locul acela, să fiu acolo doar pentru trei nopți.) Eu stăteam acolo, și am zis, "După cum eu spuneam..." (predicând) și m-am uitat; eu am văzut un bebeluș înaintea mea, un bebeluș Mexican, fără dinți, doar șezând acolo, râzând la mine-chiar aici înaintea mea. Eu am zis, "Așteaptă un moment, Frate Moore, adu-o aici." Oh, Absolut!

308 Ușierii s-au dat înapoi; iat-o venind. Ea a căzut jos zicând, "Padre, Padre !"
Eu i-am spus, "Ridică-te!"
Și Fratele Espinoza a zis, "Ridică-te (și el i-a zis ei în Spaniolă)." Ea s-a ridicat acolo.
Eu am zis, "Tată Ceresc, eu stau aici în ploaia aceasta..."

309 femeie drăguță cam de douăzeci și trei de ani, ceva de felul acesta, părul atârându-i în jos, fața ei mică uitându-se așa în sus, și privirea în ochii ei era de-așteptare; ea îl văzuse pe omul acela care era orb total de vreo patruzeci de ani, ochii lui s-au deschis pe platformă. Ea știa că dacă Dumnezeu putea să deschidă ochii orbi, El putea să vindece bebelușul ei. Acolo stătea ea, cu un obiect micuț înțepenit întins sub o pătură în felul acesta, și ud learcă. Ea a stat acolo toată dimineața aceea și după-amiaza la fel. Era cam ora unsprezece-ora zece seara, cam așa ceva, ținând acest bebeluș afară (voi ați văzut articolul în Christian Business Man's) acolo, ținând acel bebeluș în felul acesta.

310 Eu am zis, "Tată Ceresc, eu nu știu ce înseamnă aceasta.
Eu sunt doar slujitorul Tău, dar eu am văzut bebelușul acela stând acolo; el era viu. Eu îmi pun mâinile peste el în Numele Domnului Isus."

311 A zis, "Uaa!" El a început să plângă. Mama l-a apucat pe bebeluș și a început să țipe, și oamenii au început să strige peste tot aici, și femeile leșinau, și câte și mai câte. Eu am zis, "Să nu spui nimic despre aceasta. Trimite un curier cu acel bebeluș-cu mama aceea, și să meargă la doctorul acela, și să semneze o declarație că acel bebeluș a murit. El a murit de pneumonie cu o dimineață înainte de aceasta-sau în dimineața aceea la ora nouă." Și noi am obținut o declarație semnată de doctor; copilul era declarat mort în cabinetul doctorului în dimineața aceea, și mama l-a purtat înjur toată ziua. Ce era acesta? Un Absolut!

312 Ce era acesta? Ea credea că dacă Dumnezeu putea să deschidă ochii orbiți, păi, Dumnezeu putea să învieze morții! Că El este același ieri, azi, și în veci! Eu nu eram sigur; eu nu am știut până când nu am văzut. Și când l-am văzut pe bebeluș, acesta era un Absolut. Absolut corect! Acolo era. Moartea trebuie să renunțe la victima sa.

313 Aici mergea Fiul lui Dumnezeu; acea albină a morții a început să bâzâie în jurul Lui. "Ah, cum putea el să fie un profet! Cum putea El să stea acolo și să-i lase să-l scuipe în față? Cum putea El să stea acolo și să-i lase să-și bată joc de el și să nu facă nimic! Acesta nu este Emanuel! Acesta este doar un om simplu. Uitați-vă la scuipatul

bețivan al soldaților beți. Uitați-vă la fața lui sângerândă!"

314 Diavolul a zis, "Eu îl voi prinde. Eu îl voi prinde." Iată-

l venind aici ca o albină, țepușul morții, bâzâind în jurul Lui. Dar, frate, când albina aceea și-a ancorat țepușul ei în acel Emanuel, când a venit ea afară, ea și-a pierdut țepușul, chiar moartea însăși.

315 Nu-i de mirare că Pavel mai târziu a putut să se uite în fața acesteia și să spună, "Oh, moarte, unde-ți este țepușul; mormântule, unde îți este biruința? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă nouă biruința." Moartea lui Cristos era Absolutul fiecărui om care s-a temut de aceasta.

316 Inima mea spune "amin" la fiecare Cuvânt din Cartea Lui. (Eu închei, destul de sigur acum. Eu trebuie doar să o scurtez. Vedeți?)

317 De aceea știu eu că Duhul Sfânt este Busola mea care mă călăuzește pe mine. El este Acela care mă face pe mine să știu că acest Cuvânt este adevărat; El este Absolutul meu; El îmi este Strălucirea Soarelui; El este Viața mea; El este Ancora mea! Când apar necazurile, El este Steaua mea Polară. Când sunt pierdut, Duhul Sfânt este Busola mea care mă călăuzește înapoi la loc.

318 Denominațiunile sunt ca celelalte stele; ele se mută cu lumea.

319 Celelalte stele se mută după cum se mută lumea, dar Steaua Polară nu. Lumea poate să se mute unde vrea ea, dar aceasta stă liniștită. Oh, Doamne! Steaua Polară este ancorată. Celelalte se mișcă în jur; tu le poți vedea aici și acolo, și pretutindeni. Așa este și cu bisericile denominaționale. Dar Cristos este Absolutul. El este Acela în care poți să te încrezi. Când denominațiunile te-au sucit de tot, uită-te doar la Steaua Polară. Duhul Sfânt este Busola ta.

320 El întotdeauna rămâne fidel Cuvântului Său. Când mi-au spus ei că acele lucruri nu puteau să se întâmple într-o zi modernă ca aceasta, eu știam că dacă-dacă acolo-dacă nu există Dumnezeu, atunci trăiește, mănâncă, bea, și veseleşte-te. Dacă există un Dumnezeu, atunci haideți să-L slujim. Și eu am trăit să văd ziua în care El a făcut totul, chiar învieri din morți când El era aici pe pământ. Și noi știm aceasta prin declarații documentate că acesta este adevărul. Da, domnule! El este Absolutul meu.

321 Acum, fă-l pe El Absolutul tău. Îl iau în-în timpul necazurilor mele, El este întotdeauna un Absolut. Acum priviți, prin harul lui Dumnezeu... (Acum, mai bine să închei. Se face târziu. Păi, ia te uită, eu mă gândeam că este ora unsprezece; și este 12:30.)

322 Prieteni, toată ziua, toată noaptea, tot anul, și prin toată Eternitatea nu s-ar putea vorbi niciodată despre asta. Nu încercați să vă imaginați. Voi nu puteți. Nu există nici o cale de a-ți da seama despre aceasta. Voi ziceți, "Frate Branham, dacă-dacă tu..."

323 Eu nu știu; eu cred numai; eu am încetat de a încerca să fac ceva cu privire la aceasta; eu doar cred aceasta. Asta-i totul. Vedeți? "Nu cel ce aleargă, sau cel ce voiește, ci Dumnezeu care arată milă." Vedeți? Nu prin fapte, ci prin har. Vedeți? Eu doar cred aceasta. Dumnezeu este... Aceasta depinde de El să facă restul. Doar credeți aceasta. Acționează ca atare.

324 Acest cântec faimos, eu i-am auzit interpretând-

l-au cântat aici sau undeva:

Oh, dragostea lui Dumnezeu, ce bogată și pură!

Cât de nemăsurată și puternică!

Aceasta va dura pentru totdeauna,

... cântecul sfinților și al îngerilor.

325 Când un om în matematici a încercat s-o descompună, sau a încercat să arate prin educația lui, aceasta te înnebunește. Tu nu poți să o faci. Nu încerca să o faci. Nu încerca să o presupui; Dumnezeu este trecut de a fi presupus. Tu nu poți să-l presupui pe Dumnezeu, tu doar să-l crezi pe Dumnezeu. Acesta este un-acesta este secretul. Nu presupuneți aceasta, doar s-o credeți. Eu nu vă pot spune ce înseamnă asta; eu nu vă pot spune cum s-o faceți. Eu știu doar, eu cred doar; asta-i tot.

326 Întocmai cum, tu îi promiți ceva unui copil mic, el o crede.

327 Tu să-ți ții cuvântul tău. Tu ești copilul lui Dumnezeu. El își ține Cuvântul Lui; doar simplu crede Aceasta. Nu fii tulburat, stai doar acolo. Dumnezeu a făcut-o odată, El trebuie să o facă iarăși. Dacă El nu o face, El îți va spune de ce nu o poate El face. Și aceasta este drept. Acum, doar să stai corect cu aceasta.

328 Voi știți, acel vers de acolo... eu cred că fratele nostru prețios acolo (a fost botezat seara trecută) cântă acel cântec, Oh, Dragostea lui Dumnezeu. Ei îmi spun mie că acel vers, partea aceea din aceasta, a fost găsită afișată pe peretele unui institut de nebuni, când acesta zice:

Dacă umplem noi oceanul cu cerneală,
Sau cerurile din pergament făcute;
Și fiecare tulpină pe pământ o pană,
Și fiecare om un scrib de meserie.

Să scrie dragostea lui Dumnezeu deasupra
Va seca oceanul uscat,
Sau ar putea sulul să rețină în întregime,
Deși-i întins de la cer la cer.

329 Gândiți-vă la aceasta, când cam trei sferturi din pământ este apă. Și uitați-vă la hidrogen, și la oxigen în aer, umiditatea și altele. Vedeti? Dacă toată umezeala ar fi fost cerneală, și gândiți-vă la miliardele, și trilioanele, și trilioanele de paie care ar fi penițe. Și gândiți-vă la miliardele de oameni care au fost pe pământ și fiecare dintre ei un scrib de meserie. Ca să înmoaie pana lor în ocean și să încerce să socotească dragostea lui Dumnezeu ar seca oceanul uscat; sau ar putea sulul să conțină întregul, deși este întins din Eternitate în Eternitate.

330 Nu o socotiți; pentru că nu puteți. O să vă pierdeți mintea încercând să calculați aceasta; doar să o credeți. Faceți-l pe El Absolutul vostru! Stai acolo; pacea dulce și o experiență pe care nu o vei uita niciodată, ancorează-te la aceasta, și Ancora ta va ține în voal. Haideți să ne plecăm capetele.

331 Ce mare Ești! Ce mare Ești! Câți dintre voi cu capetele plecate în dimineața aceasta... Se apropie Anul Nou acum; și voi ați fost foarte religioși (și asta este bine, eu apreciez asta, pe fiecare dintre voi. Eu sunt sigur că și Dumnezeu o face), dar voi într-adevăr nu ați avut acea experiență de Absolut, acel ceva pe care voi nu l-ați făcut ca să credeți, nici nu v-ați imaginat doar, dar ceva v-a răspuns. Și apoi vedeți cum vi se schimbă viața de atunci înainte, și fiecare cuvânt al lui Dumnezeu, fiecare promisiune este punctată cu un "Amin." Atunci voi țineți de Absolut, deoarece voi vă reamintiți, că El a zis, "Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va da greș." Voi încă nu ați venit la acel loc, unde puteți să spuneți "Amin" la fiecare Cuvânt, dacă acesta era împotriva crezului tău, împotriva denominațiunii tale; dar voi vreți să veniți la acel loc ca Moise, și ca ceilalți dintre ei (că nu au putut să facă aceasta până când au apucat acel Absolut), și voi îl vreți în viețile voastre în această dimineață, ați vrea voi doar să semnificați la fel prin a vă ridica doar mâinile către Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze. În ordine, domnule. Sunt peste tot în clădire.

332 Grațiosule Tată, eu știu că uneori noi trebuie să ne despărțim. Trebuie să existe un timp atunci când noi o să părăsim această lume. Noi nu știm care este timpul acela, și aceasta nu contează prea mult. Dacă timpul nostru este terminat, atunci noi vrem să venim. Obiectivul nostru de a sta aici este să te slujim pe Tine.

333 Și din moment ce-i pe drumul distrugerii într-o zi, după cum Pavel era pe drumul Damascului ca să facă ravagii Bisericii, o Lumină l-a orbit. Și oh, Dumnezeule, acea Lumină l-a urmat pe el, pentru că Aceasta era Cristos. Și el s-a ancorat acolo la un Absolut încât chiar la moarte însăși, el putea să-i râdă în față, și să spună, "Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă biruința prin Isus Cristos."

334 Tu ai devenit un Absolut complet la acel Apostol. El era-Tu erai Aminul pentru el în fiecare propoziție. Tu erai Steaua vieții lui, stâlpul de Călăuzire. Tu erai Busola care l-a călăuzit pe el prin furtună. Tu ai fost Descoperirea; Tu ai fost Viziunea; Tu ai fost Speranțele lui, Salvarea lui. Și chiar în ceasul morții, când știa că el se duce la ea, Tu erai încă Absolutul lui.

335 Tu ai fost Absolutul lui Daniel. Tu ai fost Absolutul tuturor profeților. În mijlocul diferențelor denominaționale, și necazurile zilelor lor, și a Fariseilor și Saducheilor, încă existau oameni care te-au luat pe Tine ca Absolutul lor.

336 Și astăzi, Doamne, bărbați și femei cu compasiune, cu dragoste, și-și inimi care sângerează, Doamne,

pentru o experiență reală de a-l cunoaște pe Dumnezeu, și să aibă o-o asigurare a unui absolut, poate tot ce oamenii au știut vreodată înainte, Doamne, era să se înscrie în biserică. Și noi ne dăm seama, după cum eu am încercat sincer, nu ca să fiu deosebit (Tu îmi cunoști inima), ci să le spun lor că nu poți adera la Biserică, tu aderi la un club, Metodist, și Baptist, și Catolic, și cluburi Penticostale; dar în Biserică tu ești născut-în Trupul tainic al lui Cristos, și deveniți membri ai Trupului Său, cu darurile Duhului ca să facă marele Lui Trup să se miște în acțiune și putere.

337 Dumnezeu, asta este ce însemnau aceste mâini în dimineața aceasta când s-au ridicat. "Pasează-mă, oh, Doamne. Ia-mă, modelează-mă, fă-mă; doar fă-mi poziția mea în viață un astfel de Absolut, legat de Cristos, ca eu să nu mă gândesc la nimic altceva decât la acel Absolut." Îngăduie aceasta, Doamne. Binecuvântează-i. Vindecă pe bolnavi și pe cei atinși. Salvează-i pe cei pierduți.

338 Acum, Doamne, noi știm că este obiceiul de a chema la altar pe oameni, dar aceasta a devenit o tradiție pentru noi. Și în această dimineață cu altarele umplute și-copilașii mici și-și toate... Dar, Doamne, Tu le-ai vorbit lor cumva; și ei și-au ridicat mâinile. Ei au făcut-ei au făcut, de parcă aceasta era o decizie. Ei vor să, ei-ei-ei vor ceva real; și eu îmi ofer rugăciunea mea pentru ei. Admite aceasta pentru fiecare, Doamne.

339 Fii cu noi acum, iartă păcatele noastre, vindecând bolile noastre, și dându-ne eliberarea de care avem nevoie.

340 Și, Doamne, deasupra tuturor lucrurilor, fie ca noi să nu uităm astăzi că noi suntem legați de Absolut, Steaua noastră Polară, de Calvar, de Cristos, și Duhul Sfânt ia cuvintele lui Dumnezeu și le face manifestate literar nouă prin vindecarea bolnavilor, arătându-ne vedenii, înviind morții, și făcând exact ce a promis El că va face.

341 Și fie ca această biserică și acești oameni, din porțiunea Trupului lui Cristos care este adunată aici în dimineața aceasta, să trăiască așa cum a spus Isus să trăiască: "Voi sunteți sarea pământului." Și fie ca ei să devină așa de sărați, până când comunitatea lor va fi însetată. Sarea creează o sete, și sarea poate doar să salveze după cum vine în contact. Și eu mă rog, Dumnezeu, ca Tu să admiți aceasta poporului, ca ei de asemenea să poată fi câștigători de suflete.

342 Binecuvântează pe păstorul nostru, Fratele Neville, acest slujitor umil, Doamne, stând la postul lui de datorie atât de reverent, ca un membru al Trupului lui Cristos, încercând să facă tot posibilul ca să urmeze tot ce-i spui Tu ca să facă.

343 Binecuvântează comitetul, pe acei oameni care au stat cu mine atât de grațios în acest timp mare, întunecos prin care am trecut eu. Au stat cu Biserica, care s-a rugat cu mine și au stat lângă mine în timpuri de necaz. Doamne, eu îi iubesc pe ei, și îmi ofer rugăciunea mea ca ei să se uite la Tine, Doamne. Fie ca ei să-și ia privirea de la această țărână muritoare a unui slujitor; fie ca ei să se uite la El, Care este Omnipotent, Care este... Și noi știm, Doamne, că noi suntem finiți. Nu contează cine suntem, noi suntem totuși muritori. Dar nu este mesagerul, ci Mesajul. Admite aceasta, Doamne. Acolo indicăm noi la Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Admite ca El să fie atât de real pentru fiecare de aici astăzi, chiar și copilașilor, ca El să devină Absolutul întregii adunări. Noi cerem în N urnele lui Isus. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
Deoarece El m-a iubit mai întâi,
Și mi-a procurat salvarea
Pe lemnul de pe Calvar.

Acum, în timp ce o cântăm iarăși, dați mâna cu cineva dinaintea voastră, dinapoia voastră, sau de lângă voi; dați fiecare mâna acum. Rămâneți așezați; doar întoarceți-vă și dați mâna dacă puteți. Vedeți?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
Deoarece El m-a iubit mai întâi,
Și mi-a procurat salvarea,
Pe lemnul de pe Calvar.

Ei tocmai au anunțat Împărțșirea pentru Luni seara la miezul nopții. Să ne ridicăm mâinile acum și să-i cântăm Lui. Câți-câți dintre voi simt că-El este Absolutul vostru? Cuvântul, El este Cuvântul. Credeți voi asta? El este Cuvântul, și Duhul Sfânt a germinat acel Cuvânt ca să facă acea Lumină vie în voi, a Cuvântului, susținerea Cuvântului. Puneți Cuvântul în inima ta; lasă ca Duhul Sfânt să vină înăuntru, și privește Cuvântul cum se mișcă. Crede, fii umil; nu dori ca să fii un mare cineva; fii un nimenea, ca Dumnezeu să te poată face cineva. Vedeți? Totul în ordine. Faceți asta acum.

344 Fiecare care-L iubește să spună, "Amin!" [Adunarea răspunde, "Amin!" – Ed.] Voi știți ce înseamnă cuvântul Amin? "Așa să fie aceasta." Amin! Asta-i adevărat.

345 Haideți să spunem, "Aleluia!" [Adunarea răspunde, "Aleluia!" – Ed.] Știți voi ce înseamnă asta? "Laudă Dumnezeului nostru!"

346 Când am fost eu în Germania nu cu mult în urmă, eu m-am ridicat sus înaintea a cam treizeci sau patruzeci de mii de oameni acolo afară în ziua aceea, și am spus, "Este un lucru ciudat că voi Germanii nu puteți să înțelegeți." Eu am spus, "Pe drumul meu venind încoace astăzi, un câine a lătrat la mine în Engleză. Asta-i adevărat." Eu am spus, "El nu a avut nici o problemă. Și acolo ședea o pasăre, și ea mi-a cântat în Engleză. Am venit în jos pe stradă, și o mamă avea un bebeluș în brațe, când am venit acolo înapoi în spate." Și am spus, "Bebeluşul acela plângea în Engleză. Ce se întâmplă cu voi oamenilor?" Asta-i adevărat. Oh, dacă vă uitați doar împrejur, El este pretutindeni, nu este El? Sigur că El este.

347 Acum, haideți să ne ridicăm mâinile, și să ne închidem ochii, și să cântăm, în timp ce-i cerem păstorului să vină sus pentru eliberare. Să ne ridicăm sus mai întâi. Fiecare în picioare. Acum iarăși, îl iubiți fiecare pe El? Ziceți, "Amin!" Și voi știți că, cuvântul Aleluia este la fel în fiecare dialect? Mergeți în jungla Hotentoților în Africa; Aleluia este același cuvânt. Aleluia! Aceasta aproape că s-ar cuveni să fie un salut Creștinesc, nu-i așa? Aleluia! Cuvântul înseamnă "lăudați pe Dumnezeul nostru." Și El este vrednic de aceasta, nu-i El? El este absolut Salvatorul meu; El este absolut Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru mine. El este absolut același ieri, azi, și în veci pentru mine. Este El în felul acesta pentru tine?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Deoarece El m-a iubit mai întâi,

Și mi-a procurat salvarea

Pe lemnul de pe Calvar.